

Nádszegi

Hír HARANG

DECEMBER 2021, XVII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

WWW.TRSTICE.SK

Hitélet

6. OLD.

Akikre büszkék vagyunk

14. - 19. OLD.

140 éves a Magyar Vöröskereszt

17. OLD.

Tisztelt lakosok, kedves nádszegiek!

KACZ ÉVA, NÁDSZEG POLGÁRMESTERE

Nekem a karácsony ünnepe a család ünnepe, a család jelenti. Hiszem, hogy nem vagyok ezzel egyedül, hiszen egyrészt az egyház is ilyenkor ünnepli a Szent Családot, másrészt ilyenkor a családok többet tudnak együtt lenni, egymásra hangolódni. Hiszen két ember összefonódása a gyermek születésével varázsolja családdá a kis közösséget. A család a

társadalom alapköve, mondja az alkotmány, de szerintem családdá válni Isteni csoda és áldás. Nem adatik meg mindenkinek. Mert nem attól család a család, hogy a használati utasításban előírt tételeket ki tudjuk pipálni (papa-mama-gyerekek), hanem a mindenkit körülölelő, megtartó és összekötő szeretettől család a család. Képzelnék el, hogy az élet egy játék, amiben

négy labdával zsonglórködünk. A labdák a munka, a család, az egészség és a tisztesség. Cirkuszi mutatványosokat megszégyenítő módon zsonglórködünk labdáinkkal a mindennapokban. Ám így vagy úgy, egy nap eljön a nap, hogy valamelyik leesik, magával rántva a többi is. Ekkor jövünk rá, hogy a munka gumilabda. Ha leejtjük, felugrik. A többi – a család, az egészség és a tisztesség – üvegből vannak. Ha az egyik lepottyan, megmásíthatatlanul megsérülhet, vagy akár ezernyi darabra is törhet. A család, az egészség és a tisztesség végtelenül törekeny és illékony része az életünknek. Becsüljük meg, ne zsonglórködjünk vele felelőtlenül, és ne csak karácsonykor legyen fontos. Egész évben szánjunk időt egymásra, vigyázzunk magunkra és az egészségünkre, és mindig legyen fontos az adott szavunk és a tisztességünk.

A Szent Család ragyogó példa mindannyiunk számára. Kérjük erőt ahhoz, hogy követhessük őket, hogy olyan jók lehessünk egymáshoz, amennyire csak tudunk és lehet.

Áldott és békés karácsonyt kívánok minden kedves lakosunknak és sikereiben, egészségében és szeretetben gazdag új évet 2022-ben.

Vážení obyvatelia, milí Trstičania!

EVA KACZOVÁ, STAROSTKA OBCE

Čas Vianočných sviatkov sa pre mňa neoddeliteľne spája s oslavou inštitútu rodiny. Verím, že nie som s tým sama, aj Cirkev oslavuje Svätú rodinu práve na Vianoce. Nie je to vôbec zvláštne, veď spojenie dvoch osôb nenavrátiteľne spečatí narodenie ich dieťaťa, vtedy sa z nich stáva rodina. Rodina je základným kameňom nášho spoločenského usporiadania, vraví Ústava, ale podľa mňa je to hlavne Boží zázrak a požehnanie. Nie je to dopriaté každému. Rodina sa totiž nestáva rodinou vtedy, keď si môžeme odľaknúť hlavné ingrediencie, otec-matka-dieťa, ako pri príprave vianočného koláča. Rodina sa stáva rodinou pre milujúcu, ochraňujúcu a podržiacu lásku, ktorá obklopuje každého v tomto posvätnom spojení.

Skúsme si predstaviť náš život, ako žonglovanie s loptami, ktoré sú rodina, práca, zdravie a česť. Žonglujeme každý deň a žonglujeme takmer celý život. Až skôr, či neskôr musí prísť tá chvíľa, že jedna z loptičiek spadne a stiahne so sebou aj ostatné loptičky. Vlastne až vtedy zistíme, že lopta práca je gumená, odrazí sa späť a nič sa jej nestane. A tiež vtedy zistíme, že loptičky rodina, zdravie a česť sú krehké, sklenené loptičky, môžu sa poškríabať, ale sa aj úplne rozbiť. Rodina, naše zdravie a česť je nesmierne krehkou časťou nášho života, ktoré musíme pestovať, starať sa o ne, a to nie len na Vianoce. Venujme pozornosť celý rok našim blízkym, obklopte ich láskou a starostlivosťou. Venujme sa celý rok nášmu zdraviu, a naša česť by

nám mala byť dôležitá celý život. Nielen v momentoch, keď nám to vyhovuje. Toto sú esenciálne prídavky nášho života.

Svätá rodina je nám vzorom, prosme Boha, aby sme ich vedeli nasledovať, aby sme boli tak dobrí jeden k druhému ako sa len dá a ako len vieme.

Každému milému občanovi našej obce prajem zo srdca požehnané sviatky a šťastný nový rok 2022.

Meddig tart a tolerancia?

KACZ ÉVA, NÁDSZEG POLGÁRMESTERE

Kedves Lakosok! Lakossági fórumra szeretnénk volna Önöket meghívni, melynek a témája a Tolerancia és a község között történt ingatlan-cserével kapcsolatban felmerülő kérdések megvitatása lett volna, de a vírushelyzet és a járványügyi előírások újra közbe szóltak. Jobb az ilyen témát megbeszélni, feltenni a kérdéseket és egyenesen válaszolni rájuk, hiszen nincs takargatnivalónk. Mivel rémhír és álhír is terjed a közbeszédben járasszerte, ide írom le azt, amit a fórumon mondtunk volna el.

Egy nagyon fontos dolgot szeretnék rögtön az elején leszögezni. Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy ha nem lett volna muszáj megejteni az ingatlanok cseréjét, ha nem lettek volna olyan kényszerítő körülmények, amelyek elkerülhetetlenné tették a cserét, valószínűleg soha nem ment volna végbe. De kezdjük az elején, 2019 márciusában.

2019 márciusában, miután átvettem a falu vezetését, Gányi Zsolttal, a pénzügyi bizottság elnökével felkerestük és megbeszélést tartottunk Juhos Ferencsel, a Tolerancia nonprofit szervezet igazgatójával. Mindkét fél felvázolta a jövőbeni terveit, illetve a község és a Tolerancia közti keszkekusza viszony rendezésére vonatkozó elképzeléseit. Megbeszéltük, hogy mindenki dolgozik a maga térfelén, hagyjuk élni és boldogulni egymást. Már akkor felmerült az ingatlanrendezés gondolata, amire azt a választ kaptuk, hogy talán csak nem 1948-ba képezem magam, amikor mindenhol államosítás folyt! A felvetésünkre tehát határozott és egyértelmű NEM volt a válasz.

Az idő haladt, az állami apparátus dolgozott, az építésügyi minisztérium bejelentette az ellenőrzési szándékát 4 támogatási szerződéssel kapcsolatban (bővebben és részletesen a Hírharang

2019/3-as számában). Kettő a megépült bérházakat érintette (sorházak és az iskola melletti szociális lakások), ill. a két szociális otthon helyén is bérházaknak kellett volna épülniük a megkötött szerződések szerint. Ma már nyilvánvaló mindenki számára, hogy nem az épült. 2019-ben megjött az első felszólítás, hogy 2 héten belül a község fizessen vissza 350 000 EUR-t, különben elárverezik a ZSC2-es néven ismert épületet, amely a község által alapított cég, a Vis Vitalis kft. tulajdonában van. Értjük, ugye? A község kapott 350 000 EUR támogatást, ami olyan épületbe lett fektetve, amihez semmi köztünk nincs! Ennél az épületnél viszonylag könnyű volt a döntés, hogy vegyünk-e fel hitelt a támogatás visszafizetésére, hiszen az épület nem a miénk: ha viszik, nem a miénket viszik. Ezekről a tényekről, ahogy az ellenőrzésekről is, folyamatosan tájékoztatva voltak az illetékesek és a község részéről maximális együttműködést tanúsítottunk, hogy ne vesszen oda a Vis Vitalis „vagyon”. A Tolerancia átvállalta a Vis Vitalis fizetési kötelezettségét, átutalta az összeget a község számlájára és a község ezt maradéktalanul továbbutalta a fizetési felszólítás értelmében a minisztérium számlájára. Vagyis, a Tolerancia vezetősége nem a községet húzta ki ezzel a lépéssel a csávából, hanem saját magát, hiszen az az épület, amelynek a hasznélvezője, cca. 2 millió eurót ér.

Az idő haladt előre megállíthatatlanul, amíg 2020 tavasza nem lett, amikor a másik támogatási szerződés teljesítését is sikerült a hivataloknak leellenőrizni. Emlékszem, nőnap volt, a sikertelen parlamenti választások és a COVID első felvonása közti péntek. Itt újra ismétlődött a forgatókönyv. A minisztérium kérte vissza a támogatás összegét, 330 000 eurót, de ezúttal nem álltak meg ennyinél. Büntetésként további 330 000 eurót kért a pénzügyi rend megszegéséért (ún. „porušenie

finančnej disciplíny”) a minisztérium, illetve 330 000 eurót a Kormányaudit hivatal (Úrad pre vládu audit). Vagyis a tavalyi nyár folyamán, mire véglegessé váltak az összegek, már 1 millió EUR büntetés lógott a levegőben és az 1-es számú Szent Erzsébet szociális otthon kötelező átépítése kis alapterületű bérlakásokká. Ez még további 300 000 - 400 000 EUR pluszköltséget jelentett volna a községnek. Képzelmek el, mindennek milyen következménye lett volna hosszútávon a falu jövőjére nézve. Kifizetni 1 millió EUR büntetést és visszatérítést, és átépíteni az otthont lakásokká! Nem sok játszótérre és aszfaltozásra maradt volna.... de komolyan el kellett volna gondolkodnunk azon is, hogy fenntartsuk-e a község futballklubját, a napközit vagy a kultúrházat. A rendezvényeket pedig egyenesen el is felejtettük volna... Ebben a kilátástalan helyzetben sikerült olyan ügyvédi iroda segítségét kérnünk, akik a községi vagyongazdálkodásban a legjobbak az országban. Az ő tanácsadásaiknak és ügyvitelüknek köszönhetően, továbbá többszöri minisztériumi látogatás, tárgyalás és több liter megívott kávé után ígéretet kaptunk, ha gyorsan cselekszünk (október 31. volt a határidő), akkor kimászhatunk a slamasztikából. A gyors cselekvés azt foglalta magában, hogy október 31-ig visszaadjuk a támogatás összegét és visszalépünk a szerződésben vállalt kötelezettségeinktől. Ekkor már 2020 szeptember végét írtunk. Sosem gondoltam volna, hogy boldog leszek, hogy „csak” 330 000 eurót kell visszafizetnünk egy hónap alatt!

Ha akkor a minisztériumnak sikerül végigvinnie a felvázolt tervet, akkor a helyzetért felelős személy cca. 1,5 millió EUR hűtlen kezelésének vádjával került volna büntetőjogi eljárásba. A bíróság hosszadalmas, és ahogy az elején mondtam és deklaráltam, nem az a cél, hogy bíróságra citáljuk és fölösleges ügyvédi kiadásokba keverjük egymást. De az nyilván mindenkinek egyértelmű, hogy sem Deák László polgármester úr elődöm, sem én, nem vállaltam volna a felelőséget másfél millió EUR károkozásért. Itt merült fel annak a gondolata, hogy mivel az érintett otthon egyébként is a Tolerancia használja, a támogatás visszafizetését kössük össze ingatlan-cserével. Hogy a számokban is lássuk, miről beszélünk, a község ingatlanjának (a Szent Erzsébet otthon) hivatalos értéke 1 450 000 EUR, a Tolerancia irodaháza és a Vis Vitalis étterem együttes értéke 1 500 000 EUR. Az 50 000 eurónyi különbség pedig úgy kerülne rendezésre, hogy a kötelezően visszatérítendő minisztériumi támogatás összegét, ami 330 000 EUR, 280 000 EUR a Tolerancia részéről 50 000 EUR pedig a község által történne. Ennek következményeképp

megszűnnek majd a kölcsönös egymásra utalt bérleti és egyéb viszonyok, a Tolerancia szervezete saját épületében működhet tovább a község tulajdonába pedig két olyan épület kerül, amelyre nagy szüksége van. Egyrészt azonnal megoldódik az iskolaétkezde működtetésének kérdése, másrészt a község olyan épülettel fog rendelkezni, amelyben a szervezeteink színvonalasabb körülmények között működhetnek, illetve sok egyéb program kerülhet megrendezésre.

A visszafizetés megtörtént, a szerződéseket és a megegyezéseket a község képviselőtestülete ill. a Tolerancia igazgatótanácsa jóváhagyta, és a dokumentumok aláírásra kerültek. A minisztériumtól megkaptuk az elbocsátó szép üzenetet, elvileg (és bízom benne, hogy gyakorlatilag is) ez az ügy le van zárva. A Tolerancia igazgatójával megegyeztünk, hogy a csereszerződéseket megkötjük, amint a zálogjogok az összes épületről lekerülnek, de legkésőbb 2021-es év végéig. Mi júniust szerettünk volna, hogy fel tudjunk készülni a szeptemberi iskolakezdesre az étkezdében, a másik fél decembert javasolt, hogy a költözés zökkenőmentes lehessen. Nem is tértünk ki a témára egész évben, nem foglalkoztunk vele, „hiszen megbeszeltük”, azt hittem az elég. Szeptemberben,

amikor érdeklődtem, hogy hogy állnak a zálogjogok megszüntetésével, azt a választ kaptam, hogy a Tolerancia még 3 évig használni kívánja az ingatlanokat, nem kívánja a megegyezett ingatlan-cserét véghez vinni a 2021-es évben. Ehhez természetesen joga volt, hiszen a szerződést úgy kötöttük meg biztonsági okokból, hogy határidőmulasztás miatt ne essen kútba az egész ügylet. A testület viszont úgy határozott, hogy amennyiben a Tolerancia még 3 évig használni kívánja a község ingatlanját, akkor a bérleti feltételeket az aktuális standard bérleti árakhoz igazítja. A község vezetésének egyáltalán nem volt szándéka senkit sehonnán kidobni, a Szent Erzsébet otthon tovább maradhatott volna bérleményben a Toleranciánál különleges elbírálásra érdemes okokból. Csak a bérleti díj változott volna meg. Ezután történt meg, hogy egy év huzavona után, mégis sikerült villámgyorsan a zálogjogokat megszüntetni az érintett ingatlanokról és november 1-vel aláírni az ingatlanok cseréjét. Jelzem csak az ingatlanokét, a berendezés minden épületben a Toleranciáé maradt. Nekünk, Önöknek, megmaradtak a 2000-ben megszüntetett iskolai étkezdéből fennmaradt konyhai gépek, a poharak és az evőeszközök. Mindeközben a szociális intézmény teljes berendezése

a Toleranciánál maradt, annak ellenére, hogy az egész projekt községi finanszírozásból indult és a község által biztosított hátszéllel haladt előre.

Vajon érdemes volt ezt a békésebb megoldást választani és nem kinyitni az ajtót, hogy a rendőrség és az ügyészség tegyen benne rendet? 2 éve még azt gondoltuk, jobb lesz így a közösségünk érdekében. Talán jobb lesz nem mélyíteni tovább a szakadékot, amit az elmúlt 10-15 év teremtetett köztünk, egy büntetőjogi eljárással. Hogy van-e az ügynök tanulsága? Bizonyára.

Azt tudni lehet, hogy sikerült megmenteni Önöknek, a községnek legalább 680 000 eurót, amivel nem a jövő generációit terheljük további hitelekkel. Azt is tudni lehet, hogy sikerült elhárítani egy csaknem másfél millió eurós büntetéscunamit, amiből a község sokáig nem állt volna lábra. Azt is tudni lehet, hogy máshogy is végződhetett volna ez a történet. A község weboldalán az összes dokumentum megtalálható, elérhető, tanulmányozható. Magyar és szlovák nyelvű jegyzőkönyvektől kezdve az aláírt szerződésekig, megegyezésekig. Ha mese lenne, mondhatnánk, hogy aki nem hiszi, járjon utána. Sajnos azonban ez nem mese.

A teremtett világ sóvárgása

ELEK LÁSZLÓ ATYA

Csodálattal tölti el egész lényünket a körülöttünk lévő meg-megújuló természet. Miként előre haladunk az időben, átérezzük azt a szüntelen változást, ami hatással van még a tevékenységünk végzésére is. Igen, a természetben zajló folyamatok mély benyomást gyakorolnak az ember egészére, mivel mi magunk is teremtmények vagyunk. Test szerint ugyanis részei vagyunk az anyagvilágnak. A belénk teremtett lélek szerint pedig még szorosabb kötődésünk van az örök Létezőhöz, akitől minden származik, mint bármely más teremtménynek.

Dániel könyvének harmadik fejezetében olvasható „A három ifjú éneke” megnevezéssel jelzett szövegrész, melyben egy átfogó képet kapunk arról, hogy e magasztos ének felszólítja a világmindenség teremtményeit Isten dicsőítésére. A teremtmény fogalom alatt tehát nem csupán élőlényekre utal, hanem az élettelen természet számtalan megnyilvánulására is, mint pl. záporosó és harmat; tűz és forráság; éjjelek és nappalok; villámok és

fellegek; hegyek és halmok; tengerek és folyamok stb. (Vö. Dán 3, 51-90). Ez arról tesz tanúságot, hogy a régi idők embere meggyőződéssel vallotta a teremtett világ Istentől való eredetét és függőségét. A Rómaiaknak címzett levélben, Szent Pál apostol így fogalmaz: „Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását. A természet ugyanis mulandóságnak van alávetve, nem mert akarja, hanem amiatt, aki abban a reményben vetette alá, hogy a mulandóság szolgai állapotából majd felszabadul az Isten fiainak dicsőséges szabadságára. Tudjuk ugyanis, hogy az egész természet sóhajtozik és vajúdik mindmáig.” (Róm 8, 19-22)

Közel 20 évvel ezelőtt (2002-ben) jelent meg A teremtett világ misztériuma címmel, Dávid Katalin könyve, ami nem más, mint a bibliai jelképek kézikönyve. Állatok, növények, tárgyak, számok, egészségi állapot, természeti képződmények stb. jelenítődnek meg a könyvben, mint bibliai jelképek. A jelképek pedig az ember mindennapi valóságához szólnak. Jelképekkel

találkozunk pl. a kőutakon az útjelzőkkel, tiltó, utasító, figyelmeztető táblákkal, reklámokkal. Ezek valóban szükségesek, ha nem veszítik el szerepüket. Egyébként, az író szavai szerint: „A jelképvessztés kihatott a természetre, minden teremtményre, letragikusabban azonban a mély emberi valóságokra, a születésre, a szerelemre, a halálra. ... Nemcsak a középkori templom ábrázolásait nem értjük, hanem az elszennyeződött patakokat sem. Nemcsak az országúti kereszt pléh Krisztusa veszíti jelentését, hanem az út melletti, életét vesztett fa is. Márpedig minden üzenet egy-egy kő az üdvösségtörténet útján, megértése boldogabbá tesz, vagy éppen figyelmeztet egy veszélyre.” (A teremtett világ misztériuma, 12-13. old.)

A teremtett világ, úgy, mint az ember, az élő és élettelen természet, sóvárogva várja a teljes megdicsőülés állapotát. Vallásos emberként meggyőződéssel valljuk, hogy van fölöttünk egy végtelen nagyság, egy örök LÉTEZŐ, aki felé minden létező törekszik.

A nádszegi Római Katolikus Egyház, Szent István király Plébánia plébánosaként, hívó közösségünk nevében köszönetemet fejezem ki a magyarországi Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárságának azért az anyagi támogatásért (4 271 400 Ft, azaz átváltva 11 867,97 €), amit a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által kiírt pályázat sikeres elnyerése következtében felhasználhattunk templomunk tetőzetének állagmegóvására, elsődleges tekintettel a sok gondot okozó galambok környezetbarát távoltartása végett. A magyar kormány hathatós támogatása nélkül templomunk külső burkolata menthetlenné vált volna. Az állagmegóvásra felhasznált teljes összeg 12 960,24 € volt, amit a Bábolna Bio Slovensko, s.r.o., mint kivitelező számlázott ki. Ez az összeg a már fentebb említett elnyert pályázat, valamint a maradék, 1 092,27 € összesítése, ami a helyi plébánia bevételéből lett kifizetve. Meg kell még említeni, egy, a munkálatokhoz tartozó kiadási tételt, amit a Nádszegi Szent István Király Polgári Társulás vállalt magára 2 415,43 € értékben, mégpedig a személyemelő bérleti díját. Ezért is köszönet!

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
ALAPKEZELŐ ZRT.

A Nádszegi Szent István Király Polgári Társulás tevékenysége az elmúlt időszakban

KRÁLIK GÁBOR

A vírushelyzet ebben az évben is befolyásolta azt, hogy az ünnepelni, emlékezni vágyók ezt méltóképpen megtehessek, hiszen kijárási tilalom volt érvényben. Épp ezért a megemlékezések is csak individuálisan lettek megtartva. Polgári társulásunk, úgy ahogy az elmúlt években, ebben az évben is megemlékezett az 1848-49-es forradalomban és szabadságharcban elesettekről. Az emlékmű megkoszorúzásával tisztelegünk őseinkre emlékezve, akik a mi szebb jövőnkért harcoltak. A nemzeti összetartozás napján koszorút helyeztünk el a trianoni kopjafánál, hogy emlékezzünk a dicső múltra és bizakodva tekintsünk a jövő felé. Nagy örömmel vettünk részt a helyi tűzoltószertár kibővítése alkalmából rendezett ünnepségen. A plébánia épületének, illetve kertjének a parkosítása is befejeződött a nyár elejére. Ezt a munkát Piroska Norbert és csapata végezte nagy odaadással és hozzáértéssel. Az eredmény önmagáért beszél, így már egy méltó környezet veszi körül a felújított épületet. Ezúton köszönjük a kitarító munkát mindenkinek, aki hozzájárult a plébánia környezetének szebbé tételéhez.

A tavasz folyamán bekapcsolódtunk a falu által kezdeményezett faültetésbe is, ahol mintegy 150 tölgy és akácfa került kiültetésre a falu területén, elsősorban az új temetőt körülvevő kerítés mentén.

Polgári társulásunk is pozitívan állt hozzá ehhez a környezetünket szebbé tevő kezdeményezéshez, és 25 hársfát ültettünk ki a templom melletti parkba, a plébánia

mellé és az új temetőbe. A faültetéshez csatlakozott Gombos Károly, a környezetvédelmi bizottság elnöke. A forróságra való tekintettel több alkalommal is megöntöztük a kiültetett fákat. Ennek a faültetésnek úgy gondolom, mindenki részese, aki bármilyen módon (adója 2%-ának felajánlásával, vagy egyéb anyagi támogatással) hozzájárult polgári társulásunk működéséhez, hiszen ezen felajánlások nélkül nem tudtuk volna megvenni a fákat. Így remélem, mindenki a sajátjának fogja érezni, és gondozni, ápolni fogja ezeket a kis fákat, hogy a jövő nemzedék majd élvezhesse a fa hűs árnyékát, a hárs illatát és nem utolsósorban a megtermelt oxigén áldásos hatását. Egy fára mindig örömmel néz az ember, így a kedélyállapotára is jó hatással van. Aki teheti, épp ezért az unokáinak ültessen fát, hogy szebb és elviselhetőbb környezetben éljenek majd utódaink. Egy 50 éves fa kb. 50 kg oxigént termel egy vegetációs időszakban, de ami még ennél is jelentősebb, hogy 68,7 kg CO₂-t dolgoz fel, és sok vizet vesz fel. A nyári melegben párologtat, ami hozzájárul a forró levegő hűtéséhez, ezen felül jelentős mennyiségű port köt meg. Ezen szám adatok a legtöbb embernek nem sokat mondanak, de egy felnőtt fa körülbelül egy ember éves oxigénszükségletét termeli meg egy vegetációs időszak alatt. Ez az adat így sokkal emberközelibb, és mindenki számára egyértelmű, hogy miért van szükség a fákra. Remélem, hogy inspirálóan fog ez hatni mindenkire, és az ősz illetve a tavasz folyamán sok nádszeginek támad kedve egy kis faültetéshez, legyen az akár gyümölcsfa a saját kertjé-

ben, amelynek gyümölcsét pár éven belül élvezni is lehet. Erdélyben, egy kisgyermek születésekor az apa fát ültet, és a két csemete együtt növekszik. Fel kellene újítani ezt a szép szokást, hogy minden kisgyermeknek legyen (lehessen) fatestvére, aki megtermeli számára az oxigént, mellé ülve elmondhatja örömet-bánatát, és adott esetben ő maga is gondoskodhat a fáról.

A búcsú alkalmával megemlékezünk államalapító Szent István királyunkról, és a község szervezésében mi is elhelyeztük koszorúnkat Szent István szobránál.

Sor került a templom talapzatának felújítására, így a már kissé kifakult mészkőburkolat újra szebben, élénkebben díszíti templomunkat.

A plébánia hivatal által elnyert pályázati támogatásból (BGA) sikerült megoldani a galambok elleni védekezést, amivel remélhetőleg sikerül megakadályozni templomunk állagának romlását, amit a galambok jelenléte okoz (sok szennyeződés, beázások). Polgári társulásunk a munkához szükséges emelőkocsi bérlését biztosította. Reméljük, hogy sikerült egy időtálló megoldást találni erre a problémára.

Itt szeretném megragadni az alkalmat, hogy megköszönjem a nádszegi és a királyrévi lakosoknak az adójuk felajánlását a polgári társulásunk részére.

Remélem, a jövőben is számíthatunk az Önök segítségére és támogatására.

Ki vagy Te, Jézus Krisztus?

MEGJELÖLT FORRÁS ALAPJÁN: DEÁK LÁSZLÓ

Kedves Olvasók, ilyenkor karácsony tájt adódik a kérdés, hogy vajon ki tudná bemutatni azt a szegény ácsmestert, aki több mint 2000 éve úgy megmozgatja a szíveket és szellemeket, mint senki más? Akinek kilétéről jelenleg is a kifulladásig vitáznak és könyvtárakat írnak tele. Vajon ki az, akinek minden szavát, mozdulatát, lépését számozva olvassák 551 nyelvre lefordítva?

Henri Boulad jezsuita atya így ír erről, a sokak számára még ma is megfoghatatlan titokról: Az ember lényének mélyén ott él egy alapvető vágy, vágy Isten után. Ezt az erős vágyat maga Isten ültette be az ember legmélyére, mint rendeltetést, mint végső célt.

A bibliai teremtésbeszámolót olvasva nyomban érzi az ember ezt az isteni után ébredő vágyat. A tudás fája előtt állva azt gondolja az első ember, hogy éppen ez a tiltott gyümölcs adja meg neki azt, amire lelke úgy sóvárog. A kísértés csalogat és hízeleg: „Mihelyt esztek ebből, megnyílik a szemetek és olyanok lesztek, mint az Isten” (Ter 3,5). A tilalom ellenére hiszi az első ember, hogy beteljesülése előtt áll, hogy magában képes rá, csak a kezét kell kinyújtani, és venni, ami neki kell. Meg is teszi. Az eredmény: „Mindkettőnek megnyílt a szeme és felismerték, hogy meztelenek.” (Ter 3,7)

És itt kezdődik az emberi bűn drámája. Joggal kérdezzük most: „Miért bukik el az ember, ha isteni után nyújtja ki kezét,

holott ez a rendeltetése”? Miért vétkezik, ha sietteti útját? A válasz:

Mert erőszakkal rabol magának boldogságot, és megkísérli, hogy birtokába jusson annak, amit csakis kegyelemmel kaphat meg. Figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy rendeltetése messze túlvezet azon, amire ereje és lehetősége lenne, és megpróbálja azt önhatalmúlag megvalósítani. Bűne a felfuvalkodottság, és ezzel azt, ami a legszentebb volt a szívében, lefokozta pusztá kielégüléssé.

És így van ez még ma is az emberrel. Ádám kísértése a mi kísértésünk. Pontosan ismétlődik, valahányszor magunkban ennek az Isten utáni vágnak a terét olyasmivel akarjuk kitölteni, ami csupán szükségletet elégít

ki. Felcseréljük az istenit a teremtményivel. Az isten-hiányt magunkban földi dolgokkal akarjuk kiegyenlíteni és ellensúlyozni, és nem értjük, hogy ez nekünk sohasem fog sikerülni, mert ez a térség mennyei és végtelen, és a véges azt nem tudja kitölteni. Az álom, hogy meghódítjuk az eget és ott elérjük Istent, olyan régi, mint a világ, és az ezzel kapcsolatos legendákat megtaláljuk minden vallásban. Az ember kutat a titokzatos isteni hatalom után, hogy olyan legyen, mint Ő, az Isten.

Ám az embernek ahhoz, hogy megvalósítsa magát, szükséges, hogy lelke kiegyensúlyozjon. De jókora távolság van közte és legbensőbb énjé, vagyis természetes lényé és magasabb vágya között, aközött, ami, és aközött, amivé lennie kell. Teológiai nyelven ezt a hiányzó összetevőt KEGYELEM-nek mondják. Az ember csak a kegyelem segítségével érheti el rendeltetését.

És itt tűnik elénk Jézus Krisztus misztériuma. Az ember vágyára Jézus az Isten válasza. Jézus Kegyelem. Jézus üdvösségtörténet. Most már nem az ember vergődik nagy fáradsággal az ég felé, hogy mindenáron megérintse valahogy, hanem a menny ereszkedik le kegyelemmel teljeseen az emberhez. Isten az emberek közé jön – Emmánuél lesz. „Velünk az Isten”. A keresztény misztérium lényege ebben az isteni eljárásban áll, ebben a megváltó lépésben!

Több mint 2000 éve jött Isten az emberhez, a megváltó körünkben született meg. Az istenséget angyalok jelképezik ebben a kicsiny emberi lényben. Az emberiség kiáltása Isten után nem vészett el a kozmikus térségben, hanem felelet jött rá: ez a betlehemi gyermek. Szorosan véve tehát nincs más hídverő, mint az az egyetlen, aki ezt a hidat a menny és a föld között fölverte, nincs senki más csak Ő, Jézus Krisztus. A kérdésre, hogy „Kicsoda Jézus Krisztus?” ezért nem annyira szóbeli a válasz, mint inkább az a remény, hogy a kérdező ember megkapja azt a „bizonyos látást”, hogy az érzékek nézéséről a szellemi szemléletre juthasson, és ezáltal a testből-vérből való ember mögött megragadja a megtestesült Istenfiát. Ez a hit. A hit az ugrás a názáreti ácstól az emberré lett Istenfiáig, az örök Igéig. A hit a szabad ember elé tett javaslat. Higgyük hát mi is, hogy az embert immáron senki és semmi sem választhatja el Istentől, mert a két világ – mennyei és földi – Jézus Krisztusban egy lett.

Higgyük hát mi is, hogy bizonyosan kegyelemteljes lesz a karácsonyunk, ha befogadjuk őt, s engedjük, hogy bennünk is megszülessen.

Áldott karácsonyt mindenkinek!

Forrás:

Henri Boulad S. J., (1998). A szív okossága. Budapest: Ecclesia Kiadó

*"Az álom,
hogy meghódítjuk
az eget és ott elérjük
Istent, olyan régi,
mint a világ..."*

Karácsonyvárás az iskolában

SZARKA ZSUZSANNA

Már a tavalyi évben megtapasztaltuk, hogy a Covid-19 járvány sok értékünket tönkretelhet, ha nem vigyázunk eléggé. Értékeink közé tartozik az iskolában az év egyik legszebb ünnepi időszaka, a karácsonyi ünnepkör. Megtartottuk idén is az adventi gyertyagyújtásokat az iskola adventi koszorúján, összegyűjtöttük tanulóink kívánságait, hogy december 1-től elindítsuk az Adventi kívánságkosarat is. Folyamatosan készülnek az osztálydíszítések, hogy hangulatos ünnepi környezetben teljenek a decemberi napok. Elkészítjük idén is a cipősdobozokba zárt szeretetsomagjainkat, hogy azokkal községünk egyedülálló nyugdíjas lakosait ajándékozzuk meg.

EGY SZEKRENY ÚJ ÉLETE

Idén decemberre sikerült minden osztályunk bútorzatát újjá cserélni, ezért lekerültek a pincébe a régi kétajtós nagy szekrények. Mivel tanulóinknak egyre inkább hangsúlyozzuk az anyagok újrahasznosításának fontosságát, jó ötletként jött, hogy az egyik régi nagy szekrényből készítsünk betlehemet. Az ajtókat leszereltük, a szekrényt az oldalára fordítottuk, ebből lett az istálló. A szekrényajtóból készült a háztető, laminált padlódeszkából az oromzat és az oldalsó díszítés, amelyen égősort futtattunk végig. A barkácmunkát az

iskola gondnoka-ezermestere végezte, a festéssel, díszítéssel a kollégák segítettek. A betlehemi alakokat, Máriát és Józsefet egy másik szekrény hátuljáról leszerelt furnérlemezről vágtuk ki és festettük meg, a jászol régi lecekből készült, a kis Jézust jelképező alak egy vászonba bugyolált rongybaba lett. Az előteret szákvászonnal és szénával dekoráltuk. Az istálló többi szereplőjét kartonból készítették a gyerekek. Szép lett a közös munka, mindenkinek nagyon tetszik, ahogy az iskola bejáratával szemben egy hangulatos félhomályban meghúzódik és melegséget áraszt.

Meglepetéssel vettük tudomásul, hogy ezekről a munkálkodásainkról tudomást szerzett a Magyar Televízió és bejelentkeztek, hogy forgatni szeretnének a Felvidék ma és a V4-ek c. műsorukba. A forgatás megtörtént, megtekintették iskolánkon az elkészült betlehemet, jókat beszélgettek a készítőikkel és a gyerekekkel, és nyugtázták, hogy a nagyon szépen karbantartott épületben sok értékes dolgot tanulhatnak a diákok. Reméljük, még lesz alkalom, hogy visszatérnek!

A lap minden kedves olvasójának az iskola tanulóit és alkalmazottait nevében áldott ünnepeket és egészségben, szeretetben bővelkedő új esztendő kívánok!

Cseregyerek – rozumieme si!

RÁKÁSZ KATALIN

A projekt alapelve, hogy lerombolja a gátakat és a magyar gyerekek nyelve is megeredjen, ha szlovák közegbe kerülnek. Ahogy azelőtt elődeink még a monarchia ideje alatt a gyerekeket elküldték szlovák, osztrák családokhoz, hogy az elsajátítsa a másik nemzet nyelvét, a Cseregyerek projekt hasonlóan "helyzetbe" hozza a két különböző nyelven beszélő csemetét.

Teszik mindezt Zuzana Čaputová köztársasági elnökhelyettesének és iskolaügyi minisztérium támogatásával. Nagy örömmel szolgál, hogy az idén mi is bekapcsolódhatunk, a nádszegi iskolát 4 diákunk is képviseli: Sárkány Ronald és Szabó Karolina a VI.A, Nagy Noel a VI.B és Nagy Joakim VIII.A osztályból.

2021. november 30-án került sor az első találkozóra, ahol kijelölték számukra a szlovák "tesót". Érdekességként megjegyzem, hogy a találkozón 124 résztvevő volt jelen. Az egész tanév folyamán együttműködést várnak tőlük: lehet együtt könyvet olvasni, filmet nézni, játszani vagy a legbátrabbak meglátogatják egymás iskoláját, ezekért pacsikat (pontokat) kapnak. Az első hónapokban 4 kihívást kell teljesíteniük, pl. az első feladat keretében be kell mutatniuk a párjukat dal, videó vagy akár plakát formájában. A kész munkának nemcsak szépnek kell lenni, hanem az eredetiséget is pontozzák. Fődj: vitorlázás nyáron a Balatonon. Mint az iskola szlovák szakos pedagógusa nagyon örülök, hogy végre megvalósul a Cseregyerek program és annak még jobban, hogy iskolánk tanulóit is részt vesznek ebben!

Reméljük, jó példával járnak majd iskolatársaik előtt és egyre több követőjük lesz az elkövetkező években. Köszönöm a szülőknél is a támogatást, hogy gyermekeiket ösztönözték!

Tanulmányi kirándulás Galántán és Tallóson

FÜLÖP LEONA

A Galántai járás egyik iskolája vagyunk, ezért fontosnak tartottuk, hogy a diákok megismerjék a környezetük, régiójuk múltját, szokásait, életét. Ezt legjobban egy múzeum tudja bemutatni. Sokan még azt sem tudják, hogy Galántán van egy honismereti múzeum, ezért október 27-én beterveztünk a 6. évfolyamnak egy múzeumlátogatást. Elsőként a Galántai Honismereti Múzeum épületébe látogattunk, amely a városközpontban, a római katolikus templom és plébánia mellett lévő történelmi épületben található. A látogatókat érdekes állandó tárlatok és változatos időszaki kiállítások várják a múzeum felújított termeiben.

Pukkai Judit először az időszaki kiállítást mutatta be nekünk: a Kuffner báró műgyűjteménye c. tárlatot, ami a diószegi cukorgyár egykori tulajdonosának birtokában lévő, Szlovákia második legnagyobb magángyűjteményét mutatta be. A Kuffner-kastély Diószegen volt, a mostani tulajdonosa sajnos nagyon elhanyagolja az épületet, de ami még menthető volt a kastélyból, az a múzeumban jelenleg megtekinthető. Egy múzeum-pedagógia programra is bejelentettük diákjainkat A Baroque selfie címmel. A program a Kuffner műgyűjtemény barokk portréin keresztül a barokk művészeti stílus megismerésére fókuszált, de a végső cél az volt, hogy a diákok egy barokk stílusú selfie-t készítsenek drapériák és kiegészítők segítségével. Először nehezen

indult a fotózás, de aztán megbátorodtak a tanulók, és nagyon élvezték a barokk selfieézést. A képek önmagukért beszélnek.

Ezután a múzeum munkatársai a diákokat két csoportra osztva bemutatták a múzeum állandó tárlatait. Volt itt polgári lakáskultúra, hagyományos népi kultúra a galántai régióból, gyógyszerész, malmok és malomipar.

A Galántai Honismereti Múzeumhoz tartozik a Kis-Duna partján lévő két cölöpös vízimalom is. Az egyik Tallóson van, nem messze Nádszegtől. A nádszegi gyerekek ismerik ezt a malmot, de kiderült, hogy a 6.-osok közül még sokan nem voltak ott, és az is, hogy a malom egy hosszabb ideig nem lesz látogatható, mert felújítják.

Ezért a múzeumlátogatást Tallóson folytattuk. A molnárdinasztia utolsó tagjának vezetésével megismerhettük a malmosok életét, mindennapjait, a vízimalom működésének minden apró kis részletét. A bácsi még a nagy malomkereket is beindította. Igaz, most nem a víz hajtotta meg a kereket, mint régen, hanem villamos energia, de a malom renoválása után ismét a Kis-Duna vize fogja a kereket hajtani, ugyanis a malmot beljebb fogják helyezni a parttól.

Sok új információval lettünk gazdagabbak, és megfogadtuk, hogy amint lehet, eljövünk megnézni a felújított vízimalmot is.

A tudomány is játék

CZAKÓ MÁRIA

„Csiszolni kell a tehetséget, és úgy bánni vele, mintha jelzőtűz lenne az egyre sötétebb világban.”

-Ken Liu-

Az iskolánk IX. osztályának néhány tanulója – Kohel Kitti, Molnár Lenke, Lukács Boglárka, Nagy Orsolya Győri Áron és Halász Ákos - az ős folyamán több alkalommal is részt vett a felvidéki Mentor Tehetségsegítő Tanács „A tudomány is játék” mentorprogram rendezvényein. A program célja a természettudományok iránt való érdeklődés felkeltése. A galántai Pázmány Péter székházban együtt játszott tanító és diák elismert mentorok vezetésével.

Tanulmányút keretén belül ellátogattunk Izsára a néprajzi múzeumba és a római kori katonai táborba, a Pat község kataszterében 1897-ben épült gőzmeghajtású szivattyúállomásra, Dunamocsra a falumúzeumba, Kőbölkútra a Párizsi-mocsarakhoz, amely a környék egyik legjelentősebb vizes élőhelye, valamint a kürti Mária-kegyhelyre, Ciglédre.

Sajnos a járvány miatt nem tudtunk részt venni 3 programon: a Kémiai kísérletek, a Robotika című és a Társasjátékok napján. Hálás köszönettel tartozom a program megálmodóinak és megvalósítóinak a csillogó szemű diákok nevében. Nagy érdeklődéssel várjuk a tavaszi folytatást.

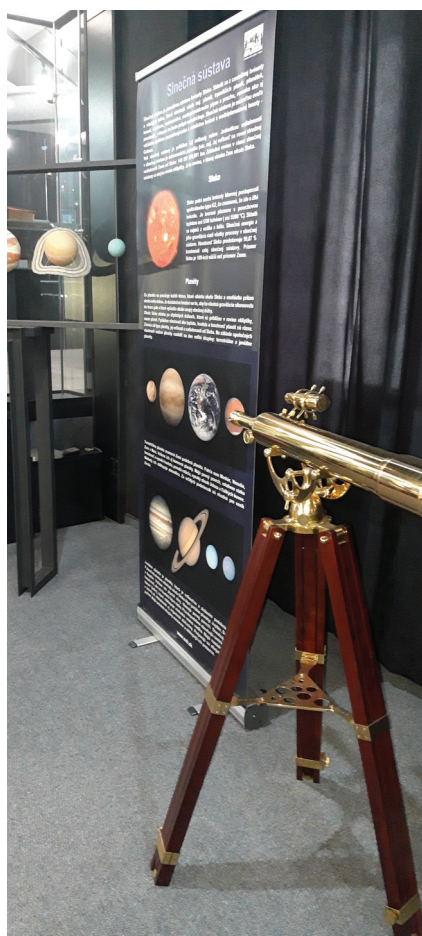
Je to vo hviezdach

ALENA PETROVICSOVÁ

Vesmír bol odjakživa zahalený rúskom tajomstiev. Žiaci našej školy objavujú vesmír na hodinách prírodovedy a geografie. Vedeli by hodiny rozprávať o planétach, nie je im cudzie meno Remeka, Gagarina, Tereškovovej. Vedia, že sila Mesiaca spôsobuje príliv a odliv a aj to, že Mesiac nesvieti. Vytvorili krásne 3D projekty o planétach i vlastné prezentácie v elektronickej podobe.

Čím viac toho o vesmíre vedia, tým viac otázok majú. Kde by mohli získať odpovede na svoje otázky o vesmíre, ak nie priamo od slovovzatých odborníkov?! Tak naša cesta viedla do Slovenskej ústrednej hviezdárne v komárňanskom okrese.

Autobus zvedavcov si po dlhom čase užil exkurziu. Premietal sa náučný film o tajomstvách vesmíru, žiaci si popozerali exponáty v múzeu a pozorovali súhvezdia na nočnej oblohe. Zažili starú drevenú kupolu otvárajúcu sa priamo nad ich hlavami. Po rebříku sa dostali ku ďalekohľadu a pozorovali vrťulky na streche hydrometeorologického ústavu. Možno vďaka týmto zážitkom sa raz niektorý žiak vyberie cestou vesmírnou a nájde odpoveď na doteraz nezodpovedané otázky ľudstva. Mimochoďom Lajka, Proxima a Galilei.

Otestujte sa!

1.

Ako sa volá pes, ktorý bol prvý vo vesmíre?

- a) Alík
- b) Lassie
- c) Bílý tesák
- d) Lajka

2.

Aké je meno hviezdy, ktorá je najbližšia Slnecnej sústave?

- a) Sirius
- b) Proxima Centauri
- c) Barnardova špička
- d) Biely trpaslík

3.

Kto preslávil výrokom: „A predsa sa točí!“?

- a) Mikuláš Koperník
- b) Isaac Newton
- c) Galileo Galilei
- d) Robert Wilson

Zo života najmenších

KOLEKTÍV PEDAGÓGOV MŠ

Nové priestory materskej školy vyžarujú pozitívnu energiu. Svetlo preniká zo všetkých strán a košaté koruny stromov nazerajú do okien. V triede Sovičiek je živo, deti objavujú nové kúty esteticky a účelne zariadených priestorov. A tak evidentne sa v nich naši predškoláci cítia dobre. Za tieto nové priestory sme veľmi vďační každému, kto priložil ruku k dielu – pani starostke, pani riaditeľke, pracovníkom obecného úradu, sponzorom, rodičom a majstrom. Ešte raz úprimne **ĎAKUJEME.**

Účelne využitie priestorov slúžia na realizáciu ranných hier, zdravotného cvičenia, edukačných aktivít a iných pre deti zaujímavých činností. Veľké množstvo pomôcok, ktoré majú deti k dispozícii, pomáha rozvíjať grafomotoriku, zručnosť, pohyb, šikovnosť, teda ich detskú osobnosť. Naším cieľom je zabezpečiť fyzický a psychický rozvoj všetkých detí, ktoré sú nám zverené. Aktivity sú zamerané na rozvoj pracovných zručností, rozumových schopností

a tvorivosti. Deti s nadšením prezentujú osvojené vedomosti, strihajú, lepia a recitujú básničky pre radosť rodičov. Každý deň sa z triedy ozýva veselý džavot vyvolaný zaujímavou témou daného dňa. Niekedy sa deti menia na pekárov, inokedy na stavbárov, poštarov... Rolové hry im pomáhajú lepšie chápať svet dospelých. Rozvíjajú ich fantáziu a spoznávajú okolitý svet. Naše deti vedia, že cvičenie a rozhybanie celého tela je veľmi dôležité. Detský organizmus otužujeme aj pobytom vonku na čerstvom vzduchu prechádzkami uli-

cami Trstíc. Vždy nás poteší milý úsmev a pozdrav okoloidúcich.

Novinkou v našej materskej škole je zavádzanie prvkov detskej jogy, ktoré posilňujú ich telo a podporujú techniku dýchania u detí. Práve správnym dýchaním predchádzame logopedickým problémom. Správnu výslovnosť a artikuláciu slov u detí rozvíja aj naša pani logopedička Mgr. Mária Zupko.

Deťom nie je vzdialená ani oblasť vedy a techniky. Niekedy sa z nich stávajú malí matematici, dokážu pracovať s číslami, určovať správny počet daných predmetov, rozlišujú geometrické tvary a dokážu ich aj určovať. Venujeme sa aj poznávaniu tajomstiev vesmíru a plánujeme návštevu observatória v Hurbanove.

Novoprijaté trojročné a štvorročné deti sa tiež mohli tešiť na vynovené priestory. Prvé mesiace sú už za nami. Deti si našli nových kamarátov. Každý deň sa snažíme pre ne vymyslieť rôzne činnosti, aby sme im nielen spestrili čas strávený v materskej škole, ale aj hravou formou ich naučili mnoho nového. Zároveň vedíme deti k samostatnosti. Vždy hľadáme a budeme hľadať dôvody na úsmev a radosť v spoločných aktivitách a podporovať detskú zvedavosť.

Odmenou pre nás – učiteľky, je spokojnosť detí a úsmev na ich nevinných a úprimných tváričkách.

Príjemné prežitie vianočných sviatkov a šťastný nový rok Vám praje kolektív MŠ v Trsticiach.

Bartalos Gábor

Nádszegi törpepapagáj-tenyésztő

AZ INTERJÚT KACZ ÉVA KÉSZÍTETTE

Az „Akikre büszkék vagyunk“ rovat karácsonyi szereplője Bartalos Gábor, nádszegi törpepapagáj-tenyésztő. Az állatok, a kisállatok tartása, szaporítása gyerekkora óta hobbija, de hosszú út vezetett el addig, amíg megtalálta azt a madárfajt, amely mellett elkötelezte magát. Jelenleg a környező országok kiállításain rendszeresen versenyezteti madarait és ezekről a kiállításokról az utóbbi időben már nagy biztonsággal hozza el a díjakat

Csapjunk rögtön a közepébe Gábor, mi csoda kitüntetések ezek itt? Ez az ideai termés vagy egy kiállítás termése?

Ezeket az elismeréseket az ideai brünni kiállításon szereztem. Itt van egy kiállításgyőztes első hely, és egy kategóriagyőzelem is. A kiállításgyőztes pozíció azért olyan értékes, mert 340 törpepapagáj versenyzett, és ebben a nemzetközi mezőnyben tudtak a madárkáim első lenni. A törpepapagájoknak 9 alfaja van, és ezen a kiállításon 7 alfaj versenyzett. Ebből az Agapornis fischer volt a legtöbb, amivel én is foglalkozom. Ebben a kategóriában is az én madaram nyert.

Hogy kerültél Brünnbe? Honnan van a cseh kapcsolat?

Ez érdekes történet! Mikor az egészet elkezdtem (olyan 10 évvel ezelőtt), akkor különböző kiállításokra kezdtem járni. Egy ilyen alkalommal sikerült megismerkednem a

Kisállattenyésztők klubjának bösi elnökével. Ott lettem klubtag, ott vagyok még most is. Egy nyitrai kiállításon találkoztam egy illetővel, aki törpepapagájokat árult ott. Akkor már gondolkodtam a törpepapagájokon, de ott dőlt el mindent, akkor vettem meg az elsőt. Így kerültem kapcsolatba a cseh klubbal, a cseh tenyésztőkkel és így kezdtünk el járni a brünni kiállításra. Először csak látogatóként, aztán már kiállítóként is. 2020-tól a magyar tenyésztők megbízottja vagyok a cseh klubban és én segítem a magyar kapcsolattartást. Először tehát beszereztem a madarakat, aztán elkezdtem velük foglalkozni.

Úgy képzelnék el a foglalkozást, hogy céltudatosan szaporítod is őket?

Igen, párosítom, szaporítom őket. Megpróbálok neves tenyésztőktől vett, előnyös tulajdonságú madarakat szaporítani ugyanilyen, más tenyésztőtől vett madarakkal. És aztán az eredmény vagy bejön, vagy nem. Általában, ha a hím madár szép, erőteljes, vaskos, nincs a tollzatában hiba, akkor a hím ezeket a géneket továbbadja a fiókáknak is és ilyenkor kelnek ki a díjnyertes madarak.

Ennek a fajtának, amivel te foglalkozol, mindegyiknek egyforma a színe, formája?

Nagy vonalakban igen, de vannak színbeli eltérések is, ezeket mutációnak hívják. Én jobban szeretem az alapszínt, a zöldet, hiszen a zöld szín az alapja mindennek a természetben.

Bocsánat, ha nagyon tudatlannak tűnök majd, de hogy különbözteted meg a hímeket a tojóktól? Vagy egymástól? Ha ennyire egyformák, és az előnyük meg az erényük is az, hogy minél tökéletesebben legyenek egyformák.

Egyáltalán nem rossz kérdés, őket csak DNS teszttel lehet megkülönböztetni. 9 napos korukban kapnak gyűrűt és a farktollaikból vett mintát küldöm Spanyolországba DNS tesztre. 2 hét múlva tudom, melyikük fiú, melyikük lány a gyűrű azonosítója alapján.

Mikor látod, hogy melyik madárban van fantázia, érdemes vele foglalkozni vagy inkább eladásra kerül?

Most már azt rögtön látom, szinte már a fiókán. Már benne van a szememben, hogy melyikből lehet valami. Persze itt is lehetnek meglepetések, de egyre kevésbé lepődök már meg. Leginkább 2 éves madarakat bírálnak a kiállításon, ezért sem csinálhatom meg azt, hogy minden évben elviszem ugyanazt a madarat versenyt nyerni. Ezek a madarak kb. 5-6 évig élnek, de nekem van egy kedvencem, ami már 7 éve megvan, szinte családtag már.

Hogy néz ki, hogy zajlik egy ilyen kiállítás?

Általában csütörtökön kezdődnek, vasárnapig tartanak. Egyforma kalitkákban, ketrecekben vannak a madarak, standard körülmények között. Ezek a kalitkák 30x15x30 cm-es méretűek. A madarakat a kiállítás előtt fel kell készíteni. Ez a felkészülési idő-

szak a kiállítás előtti egy hónap. A felkészítés azt jelenti, hogy a madarak gyakorolják, szokják a helyet, ahol lenniük kell majd, a méreteit és azt, hogy mutassa magát.

Komolyan kell, de lehet is tanítani a madaraknak a pózolást?

Igen, lehet és kell! Képesek megtanulni és csinálják, amit kell, hogy a legjobb oldalukról mutassák magukat. Megvannak a kis trükkök, rengeteg türelem kell hozzá és idő. Most 14 madarat vittem a kiállításra, ebből 3 díjnyertes lett. Vannak a zöldek, vannak mutációim és vannak a kis Agapurnis canusok, amik, ha jól tudom, egész Szlovákiában nálam szaporodtak először. Nagyon nehezen keltik ki a fiókákat, nálam is már itt vannak 5 éve.

Mutasd be, kérlek, az idei győztest! Fűződik hozzá valami sztori esetleg?

Hát hogye! Az idei győztes madaram apját sikerült nagyon kalandosan megszerezni! Kint voltunk a kollégákkal Belgiumban Aalstban a Világkiállításon, próbáltunk madarakat beszerezni, de meg kell, hogy mondjam, a nyugat-európaiak nem szeretnek keletre eladni. Ajánlottak nekem egy francia hölgyet, akinek nagyon szép madarai voltak, meg is kérdeztem, hogy nem adna-e el, de a francián kívül nem kommunikált más nyelven, azon is csak azt mondta, hogy nincs eladó madara. Ahogy viszont haladt előre a kiállítás, egyre több emberrel, kollégával ismerkedtünk meg, barátkoztunk össze, egy dán kolléga szólt pár szót az érdekemben a francia hölgnél, aki másnap meghívott és felajánlotta, hogy kettő madara közül választhatok. Sikerült kiválasztani az idei bajnok apukáját. Fióknak egyébként nagyon gyenge volt, a legszorosabbban a fészekben. Nem gondoltam, hogy megmarad, azt, hogy ilyen eredményeket fog elérni, meg végképp! A hím madárka egyébként most egy német tojóval van együtt, várom, hogy milyen lesz az eredménye a „barátságunknak”.

Kicsit utánanézttem ennek a témának, és nekem nagyon úgy tűnik, hogy konkrétan ezekkel a madarakkal és a tenyésztésükkel nagyon egyedül vagy szlovák és magyar viszonylatban egyaránt...

Igen, Magyarországon biztos és szinte Szlovákiában is. Sajnos ez az ágazat nem nagyon népszerű, mert mindenhol azt nézik, hogy milyen gyorsan térül meg a befektetés

és mi hoz több pénzt. De ez Közép-Európában mindenhol nagyon jellemző. Én nem a pénzért csinálom. Nekem ez egy hobbi, munka mellett csinálom, kitölti a napomat, várom az eredményeket és ha jönnek, akkor nagyon örülök neki. Akkor sem hagynám abba, ha nem nyernék a kiállításon, de jó azért a visszajelzés, visszacsatolás, hogy jól csinálom. Igazából azért szeretek kiállításokra járni, mert szinte olyan ez a közösség, mint a család. Mindenki ismer mindenkit, üdvözljük egymást, nem irigykedünk egymás madaraira, hanem csodáljuk. Nem számít a nyelv, magyarok, csehek, osztrákok, lengyelek... Ide-oda fordítunk egymásnak és elboldogulunk.

Mik a jövőbeni tervek? Mit szeretnél a madárkáiddal elérni, hova szeretnél eljutni?

Az egész törpepapagáj-tenyésztés koronája a belgiumi Világkiállítás Aalstban. Voltunk már ott látogatóként, sikerült jó kapcsolatokat kiépítenünk, de nagyon jó lenne kiállítani is ott. Nagyobb a megmérettetés, több a madár és szigorúbbak a bírúk. Itt Brűnnben 340 madár volt idén, de Belgiumban lehet akár 3000 is.

Kik a legjobbak?

A németek és a hollandok. Nekik nagyon megy! De a legszebb madarai a spanyoloknak meg a portugáloknak vannak. Ott mások a körülmények, melegebb van, tudnak kint költetni télen is és az a legjobb.

Gábor, ez hobbinak indult, de komoly profizmus felé lépkedsz, én úgy érzem...

Igen, nagyon sok energiát ölkö bele, mert nagyon szeretem csinálni. Ha szívből csinálnsz valamit, akkor nincs akadály, ami meggátolna abban, hogy elérd a célot. Képes vagyok elmenni Németországba, Belgiumba, Franciaországba egy-egy madárért.

Cikkeket irsz...

Igen, a cseh és a magyar szaklapokba írok cikkeket az Agapurnis-tenyésztésről. Magyarországon hiánypótló írások ezek, mert nagyon kevesen, szinte senki nem foglalkozik ott ezekkel a madarakkal. Tagja vagyok a szlovák bírói egyesületnek is.

Gábor, hogy indult ez a szerelem? Hogy jutott eszedbe, hogy bulik, autók helyett inkább törpepapagájokba fektetnéd az idődet és az anyagiakat?

Egész életemben úgy nevelkedtem, hogy állatok vettek körül. Nagyszüleimnél először nyuszikkal foglalkoztam, aztán a nyulak mellé galambok is kerültek, majd jöttek a díszmadarak! A madarak iránti szeretet innen ered. A család indított el ezen az úton és a mai napig támogatnak, segítenek benne. Ezért nagyon hálás vagyok nekik.

Juhos Norbi barátommal kezdtünk aztán Onci bácsihoz járni (Kollárik András), aki szinte heti rendszerességgel ellátott minket madarakkal. Vele kezdtünk aztán vásárokra, kiállításokra járni. Elvitt minket, sokat foglalkozott velünk ebben a témában, sokat kö-

szönhetek neki. Volt nekem is olyan időszakom, amikor eltávolodtam ettől a hobbitól, vagy nem érdekelt már annyira, mint előtte, de Isten mindig úgy irányította a dolgaim, hogy visszatértem a madarakhoz. Életre szóló barátságok születtek a madárszeretből, sokat köszönhetek a barátoknak és a madaraknak is.

Végezetül, csak a kis madarak vagy a nagyok is? És csak madarak vagy más állatok is?

Minden állatot szeretek! De igazán a szívemhez közel a madarak állnak. Rengeteget járok ki a természetbe. Elsősorban egyedül, mert csak így nem csapok nagy zajt, így láthatok is valamit. Nádszeg környéke egy kis paradicsom, nem értékeljük eléggé, pedig csodálatos az élővilága! Rétságosok fészkelnek a nádszegi határban, láttam a felnőtt példányokat, a fészket, a fiókákat, ahogy repülni tanultak a tőlésen! Vércsék, egerészölyveket, fekete gólyákat lehet újra látni! Visszatértek a Toldiból ismerős aranysakálók vagy más néven nádi farkasok. És vadmacskánk is van. Ez pár évvel ezelőtt még elképzelhetetlen lett volna! Ha figyelmesek vagyunk és főleg csöndesek, akkor nálunk is láthatunk olyan madarakat, amiket nem is gondolnánk: ritkákat, védetteket. Szalakótát, fekete harkályokat, nagy fakopáncsot, búbos bankát. Gyönyörű a mi vidékünk!

Komolyan mondd, hogy ezek a madarak nálunk láthatóak, megtalálhatóak? De hiszen nem voltak! Miért nem voltak és miért lettek újra?

Szerintem tudatosabbak az emberek, célirányosabb a környezetvédelem. Például a szemétszedéssel, a Kis-Duna tudatosabb védelmével, hogy nem engednek már bele akármit. Valószínűleg a halálmány is feljavult, hisz nem élne meg ennyi ragadozómadár halak nélkül, de abban nem ismerem ki magam annyira. Sokat járok a természetbe, nagyon örülök, hogy egyre gazdagabb az élővilágunk!

Gábor, nagyon szépen köszönöm a beszélgetést, sokat tanultam ma este a madarakról és az elhivatottságról különösen. További sok sikert kívánunk a gyönyörű törpepapagájaiddal és még sok békés természetjárás a nádszegi határban!

Október, a szépkorúak hónapja

KACZ ÉVA

„Önmagát becsüli meg minden nemzedék azáltal,
hogy tudomásul veszi: a világ nem vele kezdődött.”

Sütő András szavaival kezdeném, hiszen ez az én kedvenc gondolatom a szépkorúakkal kapcsolatban. Egy mondatban összefoglalja, mennyire egymásra vagyunk utalva az élet útvesztőin, és nincs haladás, fejlődés a korábban tisztességesen elvégzett munka nélkül. A fiatalság, bohóság elve alapján hajlamosak vagyunk azt hinni, hogy mi mindent jobban tudunk és igyekszünk nagyobb jelentőséget tulajdonítani saját generációnk vívmányainak, mint amit azok valójában érdemelnek. Mindeközben, a régi fotóalbumokban lapozva, anyáink, nagyanyáink szoknyái hosszúsága akár ma is pirt vonna az arcunkra, ahogy apáink, nagyapáink vagánysága, menősege is (ahogy a fiam mondja). Túléltek egy háborút, az eddigi legnagyobbat, és az összes veszteséggel együtt tudtak új társadalmat, berendezkedést létrehozni maguknak és nekünk. A világ nem velünk kezdődött, és nem is velünk fog befejeződni. Ennek ellenére minden generációnak meg kell tanulnia gondoskodnia, odafigyelnie a kicsit több tapasztalattal rendelkezőkre.

Sajnos a szépkorúak hagyományos mulatságát idén sem sikerült megszervezni. Sok vívódás után mondtuk végül vissza a szervezést, mert érezzük, tudjuk, hogy fontos az együttlét. Fontos, hogy összejöjünk, beszéljessünk és elkápráztassanak minket nótatudásukkal és felhőtlen szórakozásukkal. Idén már másodjára marad el a járványhelyzet miatt a talál-

kozó, de elsősorban az Önök bizton- ságára próbálunk vigyázni, nem spórolási szándék vezetett minket. Hogy ezt bizo- nyítsuk, Nádszeg köztség önkormányzata 10 EUR értékű utalványt juttatott el min- denkinek, aki idén betölti 60. életévét az eddig megszokott helyett. Egyébként szóba került, hogy jövőre megszerve- nénk hamarabb, hiszen a vírushelyzet most már nagyon úgy tűnik, hogy oltás ide-oltás oda, velünk marad.

Januártól a köztség nyugdíjas étkeztetési programot indít. Ennek lényege, hogy a község folyamatosan, év közben is tá- mogatja a szépkorúakat. Ahogy az újság elején írtam, az iskolai étkezde a község tulajdonába került, így megnövekedtek a lehetőségeink az idősök étkeztetési támogatásában is. Szívesen látunk az iskolai étkezdében minden nyugdíjas lakosunkat, aki ebédet szeretne vásárolni elvitelre. Az ebéd ára 3,80 EUR, amelyből a község 1 EUR támogatásban részesít minden nyugdíjast, vagyis ténylegesen a nyugdíjas 2,80 eurót fizet majd, ha saját ebédhordót biztosít. Ezzel a lehetősé- gel a jövő évtől élhetnek majd szépkorú, nyugdíjas lakosaink, bizunk benne, hogy ízleni fog majd az ebéd.

Igyekszünk itt Nádszegen megtalálni azt az egyensúlyt, hogy gondoskodásban, odafigyelésben minden korosztály egy- formán fontosnak érezze magát. Egy- szerűen azért, mert minden korosztály egyformán fontos.

Belépnék a klubba

RÓZSA SÁNDOR

A nyugdíjas klub létrehozásának a gondolata, még a rendszerváltás előtt született meg a község vezetőségében. Akkorra volt már a falu- ban ifjúsági szervezet, dolgozók klubja, kiskertészek, de a község lakosságának nagy részét a nagyon is aktív nyugdíja- sok tették ki. Ha belegondolunk, hogy egy hölgy akkor már 52-54 éves korá- ban nyugdíjba mehetett, a férfiak pedig pár évvel később! Mind-mind teli étellel, tettekkészséggel és általában unokákkal! Igazán nem volt rossz gondolat számukra is megteremteni a közös tevékenység és ténykedés helyszínét és lehetőségét. Tette- re aztán Lipkovics Lőrinc, akkori „MNV” elnök szánta el magát és vette meg a falu nyugdíjasainak a jelenleg is használt há- zat. Így lett Nádszegen is nyugdíjasklub. De egy klub nem attól klub, hogy van hol összejönni, hanem azoktól az emberektől, akik étellel töltik meg a kis ház falait. Ahol szól az ének, sülnek a siskák, rotyog a gulyás és angolkeretet megszegyenítő virágágyások pompáznak egész évben! Nem az a fontos, hogy hogyan lett Nád- szegen nyugdíjas klub. Van, létezik és jól működik. Ez a lényeg.

A község a mai napig fönntartja a házat, állja a fűtés, a víz a gáz és a karbantartás költségeit. Ez így marad a továbbiakban is. A klub tagsága nem él vissza ezzel, takaré- kosan bánnak az energiával, gondozzák a rájuk bízott vagyont. A nyugdíjasklubnak nincs szervezeti háttere, a tagság teljesen önkéntes alapon fizet be évi 10 eurót. Ezt csak kis kávé-pénznek hívják. Ebből van a kávé az üdítő és a sütemény és az egyéb fogyóeszközök. A bizalom az, ami végett nem kell szervezeti forma. Elnökkel, tit- kárral, ellenőrző bizottsággal stb. Hor- váth Kati néni ellátja a pénztáros szerepét és kész. A két gondnok, Tóth Magda és Csánó Katalin, pedig szervezi a klub éle- tét. Bárki beléphet és mindenkit szívesen fogadnak. Aki megérte a nyugdíjas kort vagy él vele, vagy nem. A magam részéről biztatnék mindenkit, hogy csatlakozzon ehhez a víg kedélyű társasághoz! Hogy kedvet adjunk a belépésre, olvassuk el, mit mondanak a 2021-es évről a tagok.

A nyugdíjas klub élete 2021

TÓTH MAGDA

2021 május elsejével nyitottuk ki a nyugdíjas klubot, mivel a Covid miatt egy ideig be volt zárva. A klub már nagyon régtől működik, most mintegy 30 személy látogatja. Sajnos többen már nincsenek köztünk és újak nem nagyon jelentkeznek. A község segítségével nagy felújítás történt idén az épületben, aminek nagyon örülünk. Örömmel járunk ide hetente kétszer együtt lenni, beszélgetni, kártyázni. Május 1-jén a férfi klubtagok májusfaállításal leptek meg bennünket, amit vidám zsúrozással folytattunk a májusfa alatt. Vannak köztünk ügyes, sütni szerető mamák, akik biztosítják a kávé mellé a friss süteményt, a rétest. Lángost, plackit közösen sütünk minden évben és a farsangi siska sem maradhat el. Május hónapban beültettük a ház előtti parkot és az udvart, amit egyébként az egész évben gondozunk. A június és a július is sok ünneplést jelentett

számunkra. Felköszöntöttük a névnaposokat és a születésnaposokat, mivel négy tagunk betöltötte a 70-ik életévét és belépett az öregkorba. Ez nálunk nagy ünnepséggel zajlik. Megvendégelnek bennünket vacsorával és sok finom süteménnyel. A zene sem hiányzik, mivel vidám kedvű, nótázó csapat vagyunk. A mi zenésznünk Czákó Feri, aki klubtag, harmonikával fokozza a jókedvet. A hangulat az esti órákig is kitart. Júliusban első alkalommal volt a falunkban megrendezve a Levendula fesztivál, amit egy helyi vállalkozó szervezett. Kimentünk a földekre levendulát szedni és utána kezdődött a parti. Volt kolbász, peccsenye, kürtös kalács és a 3+2 zenekar csinálta a jó kedvet, ami késő estig tartott. Ez már a második év, amikor nem tudtunk a Covid végett kirándulást szervezni. Azelőtt rendszeresen minden hónapban látogattuk a győri fürdőt egy tele

autóbuszal. Volt tervezve egy lovasszínházi látogatás a Czajlik-ranchon és egy vígjáték Dunaszerdahelyen, de a korlátozások miatt mindez elmaradt. Augusztusban volt a búcsú és a háromnapos Szent István Napok, amin közösen vettünk részt. A gulyásfőző versenyen már hagyománnyá vált a klub részvétele. Az idén Bartalos Béla, Takács Jóska és Csőz Aladár kevergették a gulyást, amihez az asszonyok készítettek el az alapanyagot. Vadhússal támogattak a vadászok, zöldséggel a kiskertészek és sokan mások. Az idén is elkészítettük a magunk kis adventi koszorúját. Jövőre az épülethez teraszt és hűsölőt kapunk, ha a falu megkapja erre a támogatást. Ennek nagyon örülnénk.

Covid időn kívül hétfőn és csütörtökön 1-től 4-ig van nyitva a nyugdíjasok klubja. Mindenkit szeretettel várunk a körünkbe!

140 éves a Magyar Vöröskereszt reszt

CSÓKA MARGIT

A VÖRÖSKERESZT MINT SZIMBÓLUM

A Nemzetközi Vöröskereszt ikonikussá vált jelképét, a fehér alapon vörös keresztet az 1864-es I. genfi egyezmény keretében fogadták el. A svájci zászló inverze a svájci származású alapítók, többek közt Jean Henry Dunant előtti tisztelgés és következetesen felvállalt semlegesség jelképe volt, amelyet abban

A nádsszegi Vöröskereszt vezetősége a '70-es években

az időben is az alpesi ország képviselt. Fontos leszögezni, hogy nem vallási szimbólumként tekintettek a keresztre, hiszen az veszélybe sodorhatta volna a szervezet nemzetközi küldetését, a keresztet el nem fogadó államok nem ismerték volna el. Hogy ez mennyire sikerült, tanúsítja az is, hogy a Nemzetközi Vöröskereszthez 1864-ben csatlakozott az Oszmán Birodalom is. A vöröskereszt kiválasztásánál további szempont volt a szimbólum egyszerű ki-

vitelezése, az elfogadott jelkép ugyanis könnyen előállítható, kontrasztos színeivel feltűnő, távolról is jól észlelhető.

140 ÉVES A MAGYAR VÖRÖSKERESZT

Henry Dunant vöröskeresztes mozgalma 1867-ben érte el a frissen alakult Osztrák-Magyar Monarchiát. Mivel a magyarok ragaszkodtak hozzá, hogy önálló szervezet

Násdszegi véradók a '70-es években

alakuljon Magyarországon is, a tárgyalások sokáig elhúzódtak. Egészen 1878-ig, amikor újra magyar vér hullott Bosznia Hercegovinában és mivel a sebesültek ápolása akkor még nem oldódott meg, a tanácskozó urak helyett a nőegyletek léptek működésbe. Gyűjtésbe kezdtek a hölgyek, amelyeket eljuttattak a távolba szakadt honvédeknek. Ivánka Imre, a szervezet első elnöke számára azonban világossá vált, hogy önkéntes és pusztán jótékonyági alapon nem működhet a segélyszervezet, ezért kidolgozták a Magyar Országos Segélyező Nőegylet alapszabályát, amely illeszkedett a Nemzetközi Vöröskereszt alapszabályához és lehetővé vált számukra a vöröskeresztnek mint szimbólumnak a használata. Ők voltak a Magyar Vöröskereszt elődei. Ivánka Imre hathatós közbenjárásával 1882-ben megalakult a Vöröskereszt Férfiigylete is és a két szervezet összefonódásával alakult meg a „Magyar Szent Korona Országainak Vörös-Kereszt Egylete”, amely a mai Magyar Vöröskereszt szervezet és közvetve a Szlovákiában is működő Szlovák Vöröskereszt szervezet jogi elődje. Az első világháború után ezt a hagyományt folytatta az 1919-ben megalakult Csehszlovák Vöröskereszt is, amely munkája a második világháború időszakában megszakadt és csak 1948 után szerveződött újjá. Ekkor alakult meg először szervezett formában községünkben is a vöröskereszt helyi szervezete. A korábbi időszakot illetően sem levéltári adat, sem sajtóhír nem áll a rendelkezésünkre arról, hogy a korábbi időszakban működött volna helyi szervezet Násdszegen. 1993-ban pedig a Vöröskereszt Helyi Csoportja azonnal tagja lett az önállósult Szlovákiában megalakult Szlovák Vöröskeresztnek.

A NÁDSZEGI VÖRÖSKERESZT

A Vöröskereszt Násdszegi Helyi Csoportja a mozgalom nemzetközileg meghatározott

keretei között fejtette és fejteti ki tevékenységét, vagyis magára vállalta községünkben az egészségügyi felvilágosító munka szervezését és végzését a lakosság körében, véradókat toborzott, közreműködött a különböző akciók zavartalan lebonyolításában, elsősegélynyújtó tanfolyamokat szervezett és közreműködött az elemi csapások elhárításában, különös tekintettel az elsősegélynyújtásra.

A szervezet elnökei községünkben, időrendi sorrendben a következő személyek voltak: Szafrics Rozália, Lánczos Irén, Nagy Magda, Danter Gabriella, MUDr. Lénárt György és MUDr. Lukovics Beáta. A szervezet vezetősége jelenleg a következő személyekből áll: MUDr. Lukovics Beáta – elnök, Androvics Katalin, Bozsényik Irén, Csóka Margit, Gombos Mónika, Györi Mária, Hradská Irena, Juhos Éva, Sándor Ilona, Takács Irén, Tóth Etelka, Vágai Edit és Varga Edit.

A szervezet tagsági illetéke évente 2 euró, melynek a felét Galántára kell leadniuk. A szervezet életébe aktívan bekapcsolódnak az egészségügyi alkalmazottak, betegápolók, orvos, egészségügyi nővér, tanár, képviselőink, plébánosunk, polgármesterünk, a vezetőségi tagok, sok-sok

szorgalmas és jóakarátú ember. A szervezetet támogatásokból tartják fenn, amelyet minden évben a magánvállalkozóktól, tagoktól, véradóktól, bálozóktól, de még az idősektől is kapnak. Alapiskoláinkban éveig elsősegélynyújtási képzés is folyt, amit önkéntesen vezetőségi tag végzett. Lukovics Beáta doktornő szakmai támogatásával rendszeresen biztosítják az egészségügyi ládák alapvető gyógyszerekkel, elsősegélynyújtó segédeszközökkel való ellátását az óvodások és az iskolásaink részére, a táborozások, osztálykirándulások, síelés idejére. A szervezet tagjai ott vannak a község legtöbb embert megmozgató rendezvényein is, kedvencük a nemzeti gyermeknap egészségügyi biztosítása. Rendszeresen ellátogatnak gyermekotthonokba, és meglátogatják az idősek otthonait is. A gyermekek részére játékokat gyűjtenek, megajándékozzák az időseket. A násdszegi alapszervezet néhány tagja ingyenes szolgálatot nyújt az idős, rászoruló embertársainknak. Igyekeznek szerény anyagiakkal támogatni a katasztrófa sújtotta területek lakóit is. A szeretet ünnepéhez közeledvén a vezetőségi tagok ellátogatnak azon tagjaikhoz, akik már betöltötték 60. életévüket. Jókívánságokkal, apró ajándékkal, figyelmességgel kedveskednek nekik.

Egy évben sem maradhat el a hagyományos vöröskeresztes bál, ahol fiatal, korosabb, egyedülálló tagok, véradók, a falu képviselője, valamint községünk plébánosa, László atya is kellemes hangulatban szórakozhat. Megejtik az éves tevékenységről, illetve a gazdálkodásról szóló tájékoztatást is és itt kapják meg díjaikat az ingyenes véradók.

A Vöröskereszt prioritásai a véradás, a véradói utánpótlás biztosítása és a véradók kitüntetése. Kiemelkedő, becsületre méltó cselekedet az ingyenes véradás. Drága, sok esetben életet mentő ajándék a vér. Kincs a rászorulóknak. Tudjuk, megvásárolhatatlan, semmivel sem pótolható, ezért minden véradónak hatalmas hála, köszönet és tisztelet jár a szolgálatáért.

A násdszegi Vöröskereszt és a Kiskertészek egyesülete gyűjtést szervez az erdélyi magyarok megsegítésére (90-es évek eleje)

JAN JANSKÝ
(1873-1921)
cseh neurológus
és pszichiáter

Az elsők között volt, aki a vércsoportokat felfedezte és 4 csoportba rendezte. Áttörő felfedezéséről először 1906-ban írt. Ez a felfedezés, ahogy a nagy felfedezések legtöbbször, véletlen hozadéka volt a pszichiátriai kutatásainak, ezért sajnos nem is foglalkozott tovább a jelenséggel. A vércsoportokat később, a 30-as években írták le A, B, AB és O vércsoportként.

JÁN KŇAZOVICKÝ
(1893-1987)
sebész, egyetemi tanár

Úttörője volt a véradás, a vérátömlesztés és az érsebészet tudományának. Nagyban hozzájárult az első transfúziós állomások létrejöttéhez Csehszlovákiában, az egészségügyi középiskolák és egyetemek megalakulásához és ő volt a kassai orvostudományi kar első dékánja is. Az ország egyik legjelentősebb egészségügyi szaktekintélye volt. 2007-től az ő munkásságának emlékére ajándékozzák oda a Kňazovický plakettet azon ingyenes véradóknak, akik több, mint 80-szor adományoztak vért a nők esetében vagy több, mint 100-szor a férfiak esetében.

Keringjen a véred másban is!

A véradás kiemelkedik a lehetséges jótettek vagy adományok között, hiszen a véradók önmagukból adnak embertársaiknak, minden feltétel nélkül, úgy, hogy ezért nem kérnek fizetséget. A véradásra szánt fél óra, a fél liter vér a másik embernek az életet jelenti. A segítőkészség, a segíteni akarás olyan összetartó erő, ami felemelő és példamutató. De tudom azt is, hogy akiről itt ma szó van, adtak mást is a társadalmunknak, mégpedig követendő példát! Követendő példát, hogy igenis van önzetlenség, igenis van még emberség, igenis van érdek nélkül segítség! Nem várják a betegségben kiszolgáltatott ember háláját, nem akarnak többet, csak azt az érzést, hogy cselekedetükkel jót tettek. A vérkészítmények alkalmazásával olyan betegségek és állapotok váltak mára gyógyíthatóvá, amelyek régen gyógyíthatatlanok voltak. Bárki kerülhet olyan élethelyzetbe, amikor valamilyen vérkészítményre van szüksége, ezért amíg egészségesek vagyunk, gondoljunk erre és adjunk vért!

Külön köszönet jár azoknak is, akik a véradók jó szándékát cselekvéssé alakítják községünkben,

vagyis a véradás szervezőinek, a nádszegi Vöröskereszt helyi szervezetének kitartó munkájáért.

A kedves olvasók és községünk nevében tisztelettel köszönöm a nádszegi véradóknak az önzetlenségüket, bátorságukat és segíteni akarásukat. A bronz fokozat eléréséhez 5 liter vért (1 felnőtt embernek van ennyi) kell adakozni, ezt a fokozatot 127-en érték el Nádszegen. Az ezüst fokozathoz 10 liter vért kell adományozni, ezt 64-en érték el községünkben. Az arany fokozathoz a nők 15, a férfiak 20 liter vért adományoznak, ezt a szintet 24-en érték el a véradás történetében Nádszegen. A gyémánt fokozat eléréséhez 30 litert adományoznak a nők, 40 litert a férfiak. Gyémánt fokozattal rendelkező lakosunk 4 van, képzeljék el, hány emberéletet mentettek meg csak ők négyen életük folyamán! Kňazovický elismerésben pedig 2 hölgy részesült községünkben, ők legalább 40 liter vért adtak a rászorulóknak. Hálásan köszönjük az önzetlen segítségüket és áldozatukat!

Kacz Éva

— Horváth Mária —

— Csöz Anna —

— Szabó László —

— Tóth Mária —

A JANSKÝ-ÉREM GYÉMÁNT FOKOZATÁT KÖZSÉGÜNKBEN KIÉRDÉMELTÉK

Horváth Mária	2003
Csöz Anna	2004
Szabó László	2021
Tóth Mária	2021

A KŇAZOVICKÝ-ÉRMET KÖZSÉGÜNKBEN KIÉRDÉMELTÉK

Horváth Mária	2003
Csöz Anna	2004

Arany János, a magyar szellemi élet központi alakja egy tízgyerekes családból származott. A felnőttkort csak legidősebb nővére és ő, a legkisebb fiúgyermek érte meg. A többi nyolc gyerekként meghalt. Négyen bizonyíthatóan TBC-ben. Költőink közül Csokonai Vitéz Mihály és Tóth Árpád is ebben a betegségben szenvedett.

Tüdőm rekedten felzihál A csontos rácsú furcsa kasban, Mint őszi szélben csapkodó Tépett függöny a bús lugasban...

(Tóth Árpád: Elkoptam)

Amikor elsorvad az ember

BUGÁR ANDREA

Anászegi halotti anyakönyvekben a halál okaként beírt aszály, sínylődés, aszkór, sorvadás, szárazbetegség, gümőkór mind a TBC korabeli elnevezése volt. A 19. század végén már népbetegséggé vált. Szinte nem akadt olyan család, ahol ez a betegség nem bukkant fel. Ha valamelyik családtag megfertőződött, általában tovább fertőzte az egész családot. Magyarországon a huszadik század elején a halálozások több mint negyedéért a TBC volt felelős, ezért gyakran Morbus hungaricusnak, magyar kórnak is nevezték.

Nászszegen 1914-ben hetvenen haltak meg. Ebből 26 volt gyerek, akik különböző gyermekbetegségekben, vagy közvetlenül a szülés után haltak meg. A huszadik század elején, ha megkondult a lélekharang, elhangzott a kérdés: Ki halt meg? Gyerek - volt a válasz. Nem kérdezték, kinek a gyereke, olyan gyakori eset volt. Eltemették, imádkoztak érte. „Isten adta, Isten elvette, áldott legyen szent neve” – mondták.

1914-ben nyolc ember halt meg végelgyengülésben, tizenegyen egyéb betegségekben, TBC-ben pedig huszonötven haltak meg. Volt köztük gyerek, kamasz, fiatal és középkorú egyaránt. Egy tipikus nászszegi családtörténeten keresztül szeretném bemutatni, mi mindenen mentek keresztül elődeink.

Kálozi János 1730-ban született Nyitraemőken Kálozi Pál és Tóth Borbála gyerekeként. 1756-ban vette feleségül a nászszegi Füzék Zsuzsannát. A nászszegi anyakönyvben a család nevét írták Káloczy, Kalóczy, Kálozy, Kálózy valamint Kálozi formában is. A házaspárnak három gyereke született, kettő

Kálozi Ferenc esküvője (1950)

gyerekként meghalt, Mária, a legidősebb pedig Hadar Ferenc felesége lett. 12 év házasság után Kálozi János megözvegyült. Újranősült, de felesége, Takács Katalin 7 hónap házasság után meghalt. A következő feleség, Horváth Erzsébet 6 hónappal az esküvő után szintén elhunyt.

A negyedik asszonnyal már több szerencséje volt. Nagy Éva 6 gyereket szült Kálozi Jánosnak. Kettő kiskorban meghalt, háromról nincs semmilyen bejegyzés. A legidősebb, akit apjáról Jánosnak neveztek el, 1793-ban nősült meg. Csöz Erzsébettől 11 gyereke született. Hatan kisgyerekként meghaltak, három fia vitte tovább a nevet.

A további történetet elmeséli a családfa, amelyben a 19. század elejéről csak az életben maradt és családot alapított fiúgyermek neve van feltüntetve. A családfáról leolvasható, hogy a nagyszülők, szülők betegsége, tovább került a gyerekekre is.

A családnak két ága maradt.

Az egyik ág őse, Kálozi Ambrus 1905-ben házasodott. Kovács Johannával egy gyerekeként született, István. Kálozi Ambrus harcolt az első világháborúban. 1915-ben hadifogságba esett, Dél-Szibériába, a Bajkál-tó közelében lévő Pietschanka hadifogolytáborba szállították. Onnét tért haza a háború után.

A másik ág őse, Kálozi Sándor 1905-ben vette feleségül Nagy Juliannát. A házaspárnak 14 gyereke született, 3 közülük még kisgyerekkorban meghalt. Az édesanya is megbetegedett. Éppen gyereket várt, s mivel férjével mélyen vallásosak voltak, elhatározták, hogy születendő gyerekeiket Istennek ajánlják. Így lett az 1910-ben szü-

letett Julianna apáca. A harmincas években soktragédia érte a családot. Lányuk, Rozália 26 évesen meghalt. 1934-ben meghalt az édesanya, Nagy Julianna is. Majd fiuk, István, aki 31 éves volt, őt követte lányuk, Mária, aki akkor már Juhos Ferdinánd felesége volt. 1943-ban Ágnes nevű lányuk követte őket mindössze 16 évesen.

Közben tombolt a háború. Kálozi Sándor katona volt. Fia, Árpád 1944 júliusában született. Sándor még látta fiát, majd Budapest védelmére vezényelték, ahol 1944 év végén nyoma veszett. Testvére, Ferenc az érsekújvári járás Kicsind nevű falujában esett hadifogságba 1944. 12. 27-én. Oroszország Rosztovi körzetében raboskodott, ahonnan 1947 októberében engedték haza.

Évszázadokig nagyon nehéz volt az emberek élete a megfelelő orvosi ellátás nélkül. Nem tudták, hogy a fertőző betegségeket kórokozók okozzák, amelyek ellen kézműveléssel, fertőtlenítéssel lehet védekezni. A kötelezővé tett iskolalátogatás aztán meghozta gyümölcsét, több lett az orvos, a tudós és más tanult ember, akik azért dolgoztak, hogy az élet könnyebbé váljon. A TBC bacilusát Robert Koch német orvos fedezte fel 1882-ben, Louis Pasteur pedig rájött, hogy kapcsolat lehet a marha és az emberi TBC között, ezért javasolta a tej felhevítését. Így csökkent ugyan a fertőzés terjedése, de így is rengetegen megbetegedtek. Megoldást csak az oltás hozott, amit két francia kutató, Albert Calmette és Camille Guérin alkotott meg. A TBC elleni oltást éppen száz éve alkalmazzák. Közép Európában csak a második világháború után tették kötelezővé. Ezután térségünkben gyakorlatilag eltűnt a betegség.

Kálozi család

A család elkészítésében nyújtott segítségért és a fényképekért köszönet illeti Kálozi Szilvesztert és Brigittát, Madarászné Kálozi Teréziát és Juhosné Kálozi Valériát.

Kálozi Julianna (1910-1975)

KÁLOZI ISTVÁN
(1905-1937)
† TBC

KÁLOZI ROZÁLIA
(1907-1933)
† TBC

KÁLOZI DEZSŐ
(1909-1909)
† TBC

KÁLOZI JULIANNA
(1910-1975)
apáca lett

KÁLOZI MÁRIA
(1911-1938) TBC
♥ Juhos Ferdinánd

KÁLOZI SÁNDOR
(1913-1945) meghalt a II. világháborúban
♥ Juhos Erzsébet

KÁLOZI FERENC
(1914-1917)
† torokgyík

KÁLOZI BÉLA
(1916-1958) TBC
♥ Recska Julianna

KÁLOZI TERÉZIA
(1917-1918)
† bélhurut

KÁLOZI MAGDOLNA
(1920-1982) kitelepítve Somogydöröcskére
♥ Laczkó Nándor

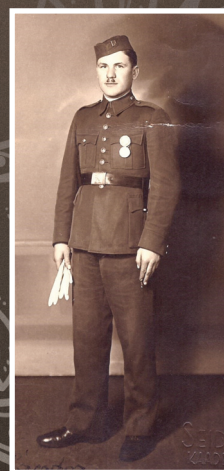
KÁLOZI FERENC
(1923-1989)
♥ Juhos Mária

KÁLOZI JÁNOS
(1925-1991)
♥ Erdélyi Julianna

KÁLOZI ÁGNES
(1927-1943)
† TBC

KÁLOZI IMRE
(1928-1992)
♥ Kálozi Irma

KÁLOZI ISTVÁN
(1906-1974)
♥ Juhos Magdolna (1908-1972)

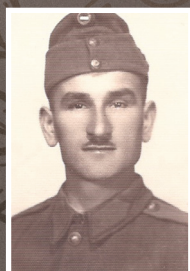
Kálozi Sándor (1913-1945)

KÁLOZI IRMA
(1935-2019)
♥ Kálozi Imre

KÁLOZI GÉZA
(1937-2015)
♥ Kálozi Valéria

KÁLOZI BÉLA
(1940-2011)
Pozsonyba nősült

KÁLOZI MÁRIA
(1943-2008)
♥ Juhos Boldizsár

Kálozi Béla (1916-1958)

3 gyerek
2 meghalt
1 lány férjhezment

KÁLOZI JÁNOS
(1794-1836)
♥ Nagy Rozália (1801-1837)

KÁLOZI FERENC
(1802-1870)
♥ Lukács Erzsébet (1806-1865)

KÁLOZI ISTVÁN
(1844-1884)
♥ Mészáros Magdolna (1849-1915)

KÁLOZI ETELKA
(1874-1892)
† sorvadás

KÁLOZI SÁNDOR
(1876-1949)
♥ Nagy Julianna (1885-1934)

KÁLOZI VITUS
(1878-1880)
† torokgyík

KÁLOZI TERÉZIA
(1881-1882)
† sorvadás

KÁLOZI FERENC
(1883-1911)

Kálozi család (1935)

9 gyerek
5 meghalt
3 lány férjhezment

KÁLOZI ISTVÁN
(1811-1863)
♥ Bartalos Erzsébet (1818-1866)

KÁLOZI ISTVÁN
(1846-1912)
♥ Lukács Anna (1854-?)

KÁLOZI AMBRUS
(1877-1948)
♥ Kovács Johanna (1876-1951)

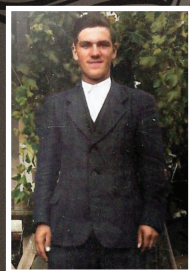
KÁLOZI ELEONORA
(1879-1959)
♥ Csánó János (1878-1945)

KÁLOZI MÁRIA
(1881-1889)
† forróláz

KÁLOZI ÁGOSTON
(1885-1894)
† torokgyík

KÁLOZI JÓZSEF
(1888-1893)
† kanyaró

KÁLOZI MIKSA
(1890-1894)
† vörheny

Kálozi János (1925-1991)

Kálozi Ferenc (1923-1989)

Hol vannak Sissi nádszegi gesztenyefái?

BUGÁR ANDREA

1896-ban ünnepelték elődeink a honfoglalás ezredik évfordulóját. Erre az alkalomra az egész országban hatalmas építkezésekbe fogtak. Ezrével találhatók középületek Pozsonytól, Debrecenen, Nagyváradon át Csíkszeredáig, Budapestről nem is beszélve, amik a mai napig szolgálják a közösségeket, díszítik a városokat. A kisebb települések sem maradtak ki az építkezésekből. Községházák, posta- és vasútállomások épültek. Természetesen a faültetés vagy a millenniumi emlékparkok létesítése sem maradhatott el. Ezt törvény is szentesítette.

Biztos, hogy a honfoglalás évfordulóján a nádszegiek is ültettek fákat. Idősebbek még emlékeznek az öreg temető szép gesztenyefasorára és hársfáira. Ezekből a fákból néhány szerencsére még megvan. Valószínű, hogy az öregtemetői fasor a mi millenniumi fasorunk.

Erzsébet magyar királyné és osztrák császárné, Ferenc József császár felesége, 1898-ban egy olasz anarchista merénylő áldozatává vált. A szeretett királynét gyászolta az egész monarchia. Természet-szeretete legendás volt. Darányi Ignác földművelésügyi miniszter mozgalmat indított *Erzsébet királyné emlékfáinak* ültetésére, amelyet 1898. november 19-én Erzsébet névnapon indítottak el. A felhívásba bekapcsolódtak magánszemélyek, intézmények, községek és városok egyaránt.

"Mily igaz kifejezője lenne az országos gyásznak, ha hegyen és völgyön, a városok népadata, s csendes falvak egyszerű lakói közt szomorúfűz, terebélyes hárs, viharral dacoló tölgy és örökzöld fenyő hirdetné az Ő emlékezetét!"

Az emlékalbumból, melyet a minisztérium 1899-ben adott ki, kiderült, hogy Nádszeg

község előljárósága 4 db vadgesztenyefát ültetett. A környék falvai is bekapcsolódtak, így például Alsónyárasd 24 db diófát, Felsőnyárasd 10 db diófát, Vásárút község 7 db platánfát ültetett. Vámosfalusiak 3 db hárs- és 3 db tölgyfát, Alsószelei előljárói 50 db hársfát, a felsőszeleiek 100 db jegegyefát ültettek. Az országban összesen 1 503 842 túlevelű, 1 023 470 lomblevelű, 139 959 gyümölcsfa és 120 142 cserje került kiültetésre.

A nádszegi fákat a leírás szerint a községháza elé ültették. Valószínűleg 1898-ban is valahol a templom környékén, a falu közepén volt a községháza. Nepomuki Szent János szobra mellett, Föszeren ma is vannak vadgesztenyefák.

Szerették elődeink a gesztenyefákat, hiszen az 1904-ben elkészült templomot is gesztenyefákkal ültették körbe.

Követve a nagy elődök példáját, a Szent István Király Polgári Társulás 2018-ban körülbelül 100 fát ültetett el az öregtemetőben az első világháborúban elhunyt katonák emlékére. Idén is pótolták azokat a fákat, amelyek nem éledtek meg. Ezt valószínűleg tavasszal ismét megteszik. A faültetés a megemlékezés egyik méltóságos formája. Szép dolog, amikor valaki „örökbe fogad” egy-egy fát a temetőben és a nagy melegekben, szárazság idején gondját viseli.

„Szeretek ebbe a temetőbe járni, itt a nagyszülők vannak és sírok, amiket még nagymamám hagyott rám. Megnyugtató a fák árnyékában lenni. Még azokért is itt imádkozok, akik az új temetőben vannak. S ha már itt van ez a fiatal fácska, hát mindig öntök neki is egy kis vizet. Ha tehetném, én is ilyen fa alatt nyugodnék.” – mesélte az egyik fát gondozó kedves néni.

„Kívánhat-e ember többet:
derékaljnak szülőföldet
s két cserefa tömött árnyát
szemfedőnek.”

(Kányádi Sándor: Tamási Áron sírjára)

Rózsa Sándor

Jézus szíve

Nyina kisasszonyról keveset tudunk. Itt élt Nádszegen még valamikor a múlt század elején. Jó kapcsolatban volt a Bencze-ház lakóival mivel ő is, tanító lévén, a falu értelmiségéhez tartozott. Így az ismeretség és jó barátság természetessé vált a polgári életmódban élő Benczéék és a falusi iskola tanítónője között. Honnan jött, hová tartozott, azt ma már nem tudja senki, de a padláson megtalált levelek sorai közt szó esik Nyináról, sőt néhány levél tőle van, vagy neki íródott. Kedves és kedvelt tanítónője lehetett a nádszegi népiskolának. Sárkány Rozál ugyanúgy szerette a tanító kisasszonyt, mint a többi iskolatársa. A templom és a hitélet még szerves része volt az oktatásnak, és Nyina kisasszony talán épp hittant oktatott. 1928-at írunk, nyolc évvel vagyunk Trianon után. A tanítónőt áthelyezték vagy csak egyszerűen fölmondást kapott. Nádszegen nem maradhatott, se állása, se lakhatása nincs. Összecsomagolt és búcsút intett a falunak egy esős napon. A szobor, Jézus szíve, nagy kincsnek számított. Ott állt a kisasszony szobájának komódján, ahhoz imádkozott. Itt hagyom a szobrot, erősítse a falu hitét. Rábízom egy arra érdemesre. Gondolta. Lehet, hogy csak egyszerűen nem fért be a bőröndbe. Rozálka ekkor 17 éves volt, és kicsit meglepte a dolog, de tudta, mit jelent Jézus szíve. Mikor megkapta a szobrot Nyinuskától, gondosan bebugyolálta, magához ölelte és a hideg esőben elindult vele hazafelé a zárda mellé. Ott laktak. Az úton, a hídnál rákérdezett egy helybéli asszony. Jól van a gyereked, nem fázik? Rozálka hajadonként talán nem is értette az iróniát és őszintén válaszolt. Nem, ez nem az én fiam, ez Isten gyermeke. Ő nem fázik, az én szívemet melegíti.

Rozálka férjhez ment. Két gyerek után ő már Rozál lett. Az egyik lánya elment a férje után a faluból, a másik a férjével ott maradt a házban. Nádszegen rövid időre újra magyar világ volt, majd a háború, és utána a szocializmus. A szobor mindezt túlélte, ahogy túlélte a párttag vöket is. Az unokák, az nehezebb eset. Az ő egyik első sírfakadásig tartó csatájukban leverték a komódról a szobrot s annak letört a feje. A gyerekháborúban elesett Jézust sírva vitték a papához, mamához. Most mi lesz? A verés, az a legkevesebb, de Jézus szíve? Az pótolhatatlan! Nem baj, megragasztjuk, mondta a Jani bácsi, és így

lett. A szobor visszakerült a helyére, nem is látszik a ragasztás. Anita, a legkisebb unoka nem sokat értett a dologból. Mikor rossz volt, és az apu azzal fenyegette, hogy akkorát leterít neki, hogy „elszáll a feje”, csak annyit válaszolt: Nem baj, majd a Jani bácsi megragasztja. Azóta meghalt már a Jani bácsi, a nagypapa is, az apu is meg az anyu is. Rozálka ükunokái most itt futkároznak Nyina kisasszony szobra körül. A hálószobánkban őrzi Jézus szíve az álmukat. Reméljük, ők is tudni fogják, ez mit jelent.

Rozálkánál jó helyre került Jézus szíve. 100 éve őrzi a család hitét, a falu sem lett hitehagyott. Épül, szépül. A felújított templom büszkeséggel tölt el mindenkit. Rozálkának meghálálta a sors a mindent odaadó, szerető gondoskodást. 90 évet élt, 2001-ben halt meg.

Könyvtárunkról

JUHOS ROZÁLIA

Könyvtárunk a könyvek, folyóiratok gyűjtésével, rendszerezésével, a könyvek kikölcsönzésével foglalkozik. Az olvasók közvetlenül hozzáférhetnek a polcokon tárolt dokumentumokhoz és a keresés során részletesebb információkat szerezhetnek róluk. Kölcsönzés mellett még lehetőséget nyújtunk internet-hozzáférésre és dokumentumok nyomtatására is. Könyvtárlátogató lehet minden személy nemzetiségre, származásra, vallási hovatartozásra, nemre, szociális helyzetre való tekintet nélkül. A könyvtár tagjává a beiratkozást követően válhat az érdeklődő. Gyermekek esetében a tagsághoz szülői hozzájárulás szükséges. A beiratkozás feltétele még az érvényes személyazonossági igazolvány és a beiratkozási díj térítése, ami 10-éves kortól 18-éves korig 1 €, felnőtteknek 2 € és nyugdíjasoknak 1 €. Minden évben nagy szeretettel fogadjuk csoportos könyvtárlátogatásra az alapiskolás, óvodás gyerekeket, a Kisdados néptánccsoport tagjait és a Szent Erzsébet Szociális Otthon lakóit.

Ilyenkor ingyenes beiratkozásra, hangos felolvasásra, kvíz -és feladatlapok kidolgozására és az új könyvek bemutatására kerül sor. A gyerekek mindig nagy csodálattal lépnek be a könyvtárba, felfedezik

milyen könyvek találhatóak a polcokon és elmélyülnek a könyvek nézegetésében. Igyekszünk nekik elmondani a könyvtár használatával kapcsolatos szabályokat, mit kell tudni a beiratkozásról, hogyan kell kölcsönözni. Az óvodás gyerekek mindig meglepnek egy kis rajzzal, versikével vagy énekekkel. Az olvasóink rajzaiból és munkáiból faliújságot készítünk.

A Művészeti Alaphoz /Fond na podporu umenia/ benyújtott pályázatokból az utóbbi öt évben 5 800 € összegben tudtunk könyveket vásárolni, és így 862 kötettel gazdagítani könyvtárunkat. A könyvek beszerzésénél a közeli könyvesboltok és az elektronikus könyvesboltok kínálataiból válogattunk, magyar és szlovák nyelvű irodalmat minden korosztály részére. A beszerzés után a könyveket téma szerint besoroljuk egy nemzetközi táblázat segítségével. Ha már minden egyes folyamaton átesett a kötet, utána kerülhet ki a polcokra. A látogatók 12 612 kötet könyv közül válogathatnak, és érdeklődésüknek megfelelően választhatnak a régi és az új könyvkínálatból.

A gyermekekben szeretnénk megerősíteni a könyv iránti tiszteletet, szeretetet és felkelteni az érdeklődésüket az olvasás iránt.

Ahogy Csukás István mondta:

„A könyv a legnagyobb varázslat, minden csoda benne van, ami eddig volt s ami ezután lesz... mert aki olvas, az szabad lesz, megismerve mások gondolatait, szabadon választhat, kialakíthatja a saját gondolatait, összemérheti őket, veszthet és győzhet, okulhat és javíthat, ahogy méltó az emberhez. Ugye milyen egyszerű, csak meg kell tanulni az ábécét, és olvasni kell.” Minden régi és új olvasót szeretettel várunk!

NYITVATARTÁS:

HÉTFŐ:

10:00-12:00 / 13:00-17:00

SZERDA:

09:00-12:00 / 13:00-17:00

PÉNTEK:

09:00-12:00 / 13:00-17:00

Az Ifjú Szivek Táncszínház vendégszerelése községünkben

KRÁLIK ZITA

Október 23-án az Ifjú Szivek Táncszínház nagyszerű előadását láthatta a közönség a kultúrházban. Az Autentika-Saját anyag című táncelőadás a Szlovákia területén élő nemzetiségek hagyományos tánc- és zenekultúrájáról kínál komplex képet a nézőnek. Elemzi, bemutatja és korszerű színpadi eszközök segítségével dolgozza fel hagyományainkat. Az előadás abból az óriási tudásanyagból merít, amely az elmúlt évszázad során Bartók Béla és Kodály Zoltán első Nyitra-vidéki gyűjtéseitől kezdve napjainkig összegyűlt. A táncosok talpalávalóját a Figura Banda-népzenei együttes szolgáltatta. Ismét egy magas színvonalú, energikus, remek előadást láthattunk. Az előadás a Kultminor kisebbségi kulturális alap támogatásával jött létre.

Egy kis visszatekintés a együttes történetébe: Az Ifjú Szivek Táncszínház (korábban Ifjú Szivek Magyar Művészegyüttes) az egyik legismertebb szlovákiai magyar néptáncegyüttes, amely eredetileg a Népes táncegyüttes megszűnte után 1955-ben alakult. A csoport ma is magas szinten mutatja be a Kárpát-medencei (elsősorban magyar) néptáncművészetet színházi táncelőadások keretein belül Szlovákiában, és a Kárpát-medencén kívül (például Franciaországban, Ausztráliában, az Egyesült Államokban, Japánban, Svájcban, Svédországban stb.) és belül egyaránt. Jelenlegi művészeti vezetőjük 2000-től Héglí Dusan. Ugyancsak ekkortól újból hivatásos együttesként működik.

A Kodály Napok gyönyörű hagyománya örök

KRÁLIK ZITA

Cantus Iuventus – a Selye János Egyetem Női Kara

„Lélek s szabad nép tesz csuda dolgot” – hangzott az idei Kodály Napok mottója. Október 1. és 3. között zajlott a Galántai Kodály Zoltán Napok tizennyolcadik évada. A több, mint fél évszázaddal ezelőtt megálmodott rendezvény máig a zene megtartó erejével szólítja meg és hozza össze a legjobb és legrangosabb kórusokat. Az idén a Kodály Napok azonban nem a kórusok versenyéről szólt, hiszen a koronavírus járvány az ő munkájukat is megtörte egy időre, a próbák sokáig elmaradtak. A versenyzés helyett inkább fesztiváljelleggel találkoztak a zene örömeiben és a Kodály-örökség szellemében a mátyusföldi Galántán. A nyitó hangversenyre Deákin ke-

rült sor, majd Galántán folytatódott a Szlovákiai Magyar Felnőtt Kórusok Országos Fesztiválja. Az énekkarok a régió falvaiban léptek színpadra csodás hangversenyeket tartva szombat este. /forrás: Magyar7/

A mi községünkben is sor került ilyen hangversenyre a kultúrházban. A Te Deum Laudamus kamarakórust Alistárból és a Cantus Iuventus – a Selye János Egyetem Női Karát hallhattuk és láthattuk. Nagyszerű zenei élményben volt részünk. Bízunk abban, hogy jövőre ismét ellátogatnak hozzánk ilyen csodás hangú kórusok, és a közönség is nagyobb számban megjelenhet majd ezen az eseményen.

Te Deum Laudamus kamarakórus

2
3
4
5
7
8
9
10
11

Élet a kultúrházban a járványhelyzetben

KRÁLIK ZITA

A két éve tartó járvány az élet minden területére rányomta bélyegét. Így van ez a mi községi kultúrházunkban is. A lezárások idején bizony a kulturális csoportjaink működését is szüneteltetni kellett egy időre. A tavaszi újraindulás után minden csoport belevetette magát a munkába, bízva a jobb jövőben és a fellépési lehetőségekben. A nagymúltú, az idén 110 éves Fúvószenekar és a majd ötven éve működő Zsálya énekkar is újult erővel kezdte a próbákat, hogy a falunkban zajló eseményeken, rendezvényeken közreműködjenek. A zenekar az egyházi körmeneteken vett részt, az énekkar pedig a Szent István napi koszorúzást tette ünnepibbé. A kultúrházban folynak a Nádos és Kísánados néptáncsoportok próbái is. A Kísánados néptáncsoportot összesen 28 gyerek látogatja. A nyáron sikerült egy tábort szerveznünk, ahol a szórakozás és játék mellett a tánctudásuk is bővült a gyerekeknek. A felnőtt néptánc-

csoport is amint lehetett, aktívan belevetette magát a munkába. Több környékbeli település rendezvényein felléptek. Sajnos a hagyományos novemberi táncházat már el kellett halasztani. Nagyon örülünk, hogy a népszerű nótáestet sikerült megszerveznünk a nyár végén. A kultúrházban működő Jurik autóiskolának sikerült egy kurzust indítani a lezárás után, amit sikeresen be is fejeztek a tanulók. A legkisebbek és anyukáik programja, a Ringató foglalkozás most szünetel, de reméljük, hogy jövőre újra összejöhetnek és együtt játszhatnak, énekelhetnek.

Az év legmeghittebb időszaka az adventi és a karácsonyi ünnepkör. A Fúvószenekar szervezésében, a Zsálya énekkar és az iskola tanulói közreműködésével a sok éve hagyományos karácsonyi koncert most a járvány idején nem kerül megrendezésre a templomban. Reméljük, hogy jövőre és azután már szabadon lehet karácsonyi kon-

certet, anyák-napi ünnepséget, márciusi és egyéb megemlékezéseket, szindarabokat, beszélgető esteket, író-olvasó találkozókat tartani. Kívánok munkatársaimmal együtt mindenkinek áldott ünnepeket és egészséges, vírusmentes boldog új évet!

2021 – ben született gyermekek

01. Juhosová Nina	10. Leczkési Emma	19. Földesová Olívia
02. Dojčánová Léna	11. Németh Anna	20. Kozma Alíz
03. Kardos Félix	12. Pákozdióvá Leonela	21. Molnár Dominik
04. Huszár Benett	13. Kešiar Adam	22. Laterník Sebastián
05. Puskás Alex	14. Czákó Rebeka	23. Győri Dorka
06. Bartalos Sára	15. Molnár Félix	24. Szalai Milla
07. Bartalósová Boglárka	16. Kuruc Francesko	25. Szócsová Natália
08. Lábodi Abigél	17. Perina Sámuel	26. Bugárová Roxana
09. Bartalos Lilien	18. Horváthová Eszter	27. Méhes Alíz
		28. Lakatosová Araseli

2021 – ben kötöttek házasságot

01. Kálozi Balázs – Takácsová Ildikó	07. Szabo Tibor – Mészárosóvá Melinda	13. Erdélyi Martin – Ferdinandóvá Aneta
02. Szépe Attila – Čellárová Scarlett	08. Szűcs Balázs – Ing. Csáno Patrícia	14. Androvics István – Tankóóvá Veronika
03. Komrhel Peter – Hobothóvá Kristína	09. Juhos Ladislav – Ravaszóvá Judita	15. Baláz Krisztián – Katonóvá Tracy
04. Juhos Zsolt – Benčíčová Denisa	10. Ing. Nagy Szabolcs – Mgr. Fedáková Janette	16. Márton Ferenc – Sárkányóvá Adriana
05. Varga Árpád – Kamenóvá Katarína	11. Baranyay Dániel – Lukácsová Karola	17. Szarka Norbert – Nagyóvá Erika
06. Kovács Alexander – Nagy Piroska	12. Erdélyi Attila – Szeghyóvá Dóra	18. Sárkány Ján – Lukácsová Kitti

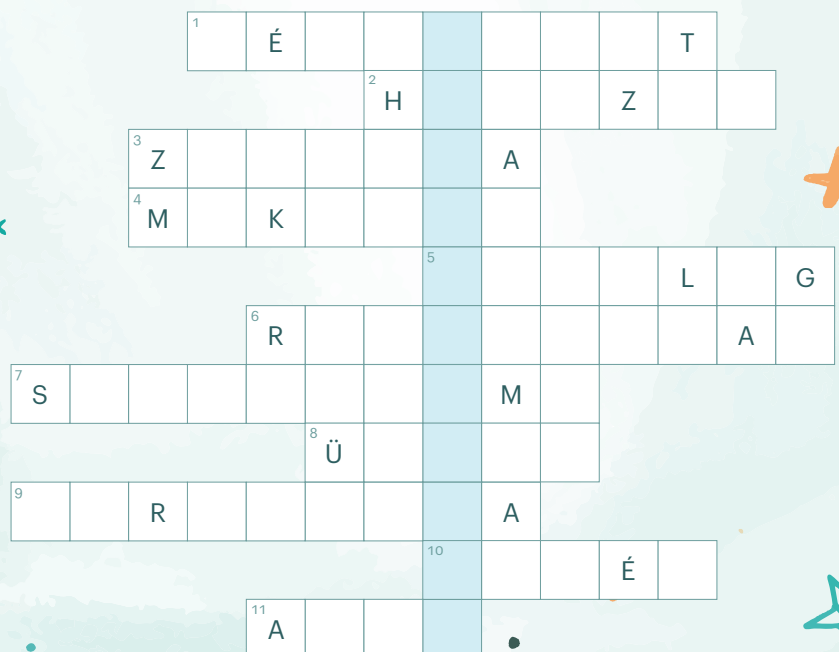
2021– ben elhunytak névsora

01. Győrög Vincent	15. Juhos Fridrich	29. Vajda Lúdvít
02. Vajda Patrik	16. Molnár Vojtech	30. Sándoróvá Olga, szül. Nagyóvá
03. Bozsényik Ladislav	17. Lakatos Nikolas	31. Opálová Eva, szül. Morvaiová
04. Sárkány Imrich	18. Sillikóvá Serafína, szül. Bartalósová	32. Tóth Peter
05. Erdélyiová Anna	19. Hulkóvá Mária, szül. Bókóvá	33. Takácsóvá Mária, szül. Juhosóvá
06. Némethóvá Katarína	20. Kürtiová Anna, szül. Kutruczóvá	34. Csöz Vojtech
07. Juhász Ladislav	21. Szombath Alexander	35. Tóthóvá Alžbeta, szül. Tóthóvá
08. Nagy Attila	22. Almási Jozef	36. Bahorecz Gabriel
09. Czanikóvá Jolana, szül. Bartalósová	23. Bugárová Alžbeta, szül. Bartalósová	37. Benkő Ján
10. Gombos František	24. Almási Vojtech	38. Ing. Batyka Dezider
11. Faragó Silvester	25. Jakócsóvá Judita, szül. Biherczóvá	39. Takácsóvá Valéria, szül. Bartakovicóvá
12. Krastenicóvá Mária, szül. Nyilfaóvá	26. Matusek Loránt	40. Ing. Garay Viliam
13. Rémes Ladislav	27. Molnár Pavol	
14. Soóky Ivan	28. MVDr. Győry Lúdvít	

Karácsonyi

KERESZTREJTVÉNY

- Megvéd a hidegtől, ha felvesszük
- Hóesés más szóval
- Apró, fagyos jégkristályok
- A Télapó másik neve
- Az égbolton és a karácsonyfán is látni illet
- Ilyen állat húzza a télapó szánját
- Magaslat, amiről le lehet csúszni szánkóval, ha havas a táj
- A Karácsony is ez
- Téli sporteszköz, jégpályán is használják
- Karácsonyi fűszer
- Kerek formájú, általában piros, vagy zöld gyümölcs

Szerkesztőség: Szabó Gabriella, Bugár Andrea, Kacz Éva, Deák László, Rózsa Sándor • Grafika: Trepák Tamás
Kiadja a Nádszegi Községi Hivatal, 925 42 Trstice 667 • Telefon: +421 31 77 82 232

ObecTrstice

obec@trstice.sk

www.trstice.sk